

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 27 lutego 2017 r.
(OR. en)

10690/1/06
REV 1 DCL 1

CRIMORG 107

ZNIESIENIE KLAUZULI TAJNOŚCI

Nr dok.: 10690/1/06 REV 1 RESTREINT UE/EU RESTRICTED

Data: 8 września 2006 r.

Nowe oznaczenie: Bez ograniczeń dystrybucji

Dotyczy: **SPRAWOZDANIE Z OCENY W SPRAWIE**
TRZECIEJ RUNDY WSPÓLNYCH OCEN
„WYMIANA INFORMACJI I DANYCH WYWIADOWCZYCH
ODPOWIEDNIO MIĘDZY EUROPEM A PAŃSTWAMI
CZŁONKOWSKIMI
ORAZ MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI”

SPRAWOZDANIE DOTYCZĄCE POLSKI

Delegacje otrzymują w załączeniu wyżej wymieniony dokument w wersji po zniesieniu klauzuli tajności.

Tekst tego dokumentu jest identyczny z jego poprzednią wersją.

RESTREINT UE

RADA
UNII EUROPEJSKIEJ

Bruksela, 8 września 2006 r. (22.09)
(OR. en)

10690/1/06
REV 1

RESTREINT UE

CRIMORG 107

SPRAWOZDANIE Z OCENY W SPRAWIE
TRZECIEJ RUNDY WSPÓLNYCH OCEN
„WYMIANA INFORMACJI I DANYCH WYWIADOWCZYCH ODPOWIEDNIO
MIEDZY EUROPEM A PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI
ORAZ MIEDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI”

SPRAWOZDANIE DOTYCZĄCE POLSKI

RESTREINT UE

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE	3
2. INFORMACJE OGÓLNE I STRUKTURY	4
3. WEWNĘTRZNA ORGANIZACJA WYMIANY INFORMACJI	14
4. WYMIANA INFORMACJI Z JEDNOSTKAMI Z ZEWNĄTRZ	16
5. WYMIANA INFORMACJI MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI A EUROPOLEM	19
6. OCENA DOKONANA PRZEZ ZESPÓŁ SPECJALISTÓW	24
7. WNIOSKI OGÓLNE I ZALECENIA ZESPOŁU SPECJALISTÓW	45
ZAŁĄCZNIKI	
ZAŁĄCZNIK A: Inne umowy i porozumienia z państwami członkowskimi na różnych etapach zawierania, jeszcze nieobowiązujące:	47
ZAŁĄCZNIK B: Program wizyty	52
ZAŁĄCZNIK C: Lista odwiedzonych osób	54
ZAŁĄCZNIK D: Lista skrótów	56

RESTREINT UE

1. WPROWADZENIE

Po przyjęciu wspólnego działania z dnia 5 grudnia 1997 r. przyjęto mechanizm oceny zastosowania i wdrożenia na szczeblu krajowym międzynarodowych przedsięwzięć w zakresie walki z przestępczością zorganizowaną.

Na wniosek delegacji szwedzkiej, podjęty przez prezydencję, dotyczący oceny przepływu informacji i danych wywiadowczych do Europolu oraz wymiany informacji i danych wywiadowczych między państwami członkowskimi, grupa multidyscyplinarna (MDG) przyjęła wniosek na posiedzeniu 3-4 czerwca 2002 r.

Na posiedzeniu 3 grudnia 2002 r. MDG przyjęła kwestionariusz w sprawie trzeciej rundy ocen wzajemnych dotyczących „wymiany informacji i danych wywiadowczych odpowiednio między Europolem a państwami członkowskimi oraz między samymi państwami członkowskimi”.

Po dyskusji na posiedzeniu MDG 9 stycznia 2003 r. uzgodniono, w jakiej kolejności państwa członkowskie będą odwiedzane. Polska jest 21. państwem członkowskim, które zostanie ocenione podczas trzeciej rundy.

Kwestionariusz i cele oceny zawarte są w dokumencie 11679/3/02 REV 3 CRIMORG 71.

Za ocenę, która miała miejsce 7-10 lutego 2006 r., odpowiedzialni byli następujący specjaliści: Ivona BLAHOVA (Republika Czeska), Alexander MAASS (Niemcy) i Martin COX (Zjednoczone Królestwo). Obecni byli także dwaj obserwatorzy: Michael CARLIN (Komisja) i Antonio SACCONI (Europol) oraz przedstawiciele Sekretariatu Generalnego Rady.

Zespół oceniający przygotował z pomocą Sekretariatu Rady następujące sprawozdanie, na podstawie obserwacji i wniosków specjalistów z zespołu oraz odpowiedzi udzielonych przez władze polskie na pytania zawarte w kwestionariuszu.

RESTREINT UE

Sprawozdanie rozpoczyna się od informacji ogólnych i struktur (2), następnie przedstawia wewnętrzną (3) i zewnętrzną (4) organizację wymiany informacji oraz szczegóły dotyczące Europolu (5). W ostatnim rozdziale eksperci dokonują ogólnej i technicznej oceny i przedstawiają zalecenia mające zwiększyć współpracę i skuteczność wymiany informacji w Polsce i z innymi państwami członkowskimi oraz Europolem.

2. INFORMACJE OGÓLNE I STRUKTURY¹

2.1. PODSTAWY PRAWNE

2.1.1. Ustawy i rozporządzenia

Ogólne ramy prawne mające zastosowanie do polskich organów ochrony porządku publicznego w zakresie wymiany informacji i współpracy z zagranicznymi organami ochrony porządku publicznego tworzone są przez następujące akty:

- Ustawa o Policji (6.4.1990).
- Ustawa o Straży Granicznej (12.10.1990) Dziennik Urzędowy 2005 nr 234 poz. 1997.
- Ustawa o Służbie Celnej (24.7.1999) Dziennik Urzędowy 2004 nr 273 poz. 2703.
- Ustawa o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (16.11.2000) Dziennik Urzędowy 2003 nr 153 poz. 1505 ze zmianami (powołanie Generalnego Inspektora Informacji Finansowej).
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dziennik Urzędowy 2004 nr 8 poz. 65 ze zmianami).
- Ustawa o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (6.7.2001) ze zmianami (powołanie Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych i określenie ram jego funkcjonowania, Dziennik Urzędowy nr 110, poz. 1189).

¹ Ta część sprawozdania opiera się w części na odpowiedziach na pytania kwestionariusza i w części na dokumentacji dostarczonej przez władze polskie.

RESTREINT UE

- Ustawa o ochronie danych osobowych (29.8.1997) ze zmianami.
- Polska ratyfikowała Konwencję o Europolu i 5 protokołów do niej, stając się 1.11.2004 członkiem Europolu.
- Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie przekazywania wywiadowi skarbowemu informacji o osobie, uzyskanych w wyniku prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych (23.12.2004) (Dziennik Urzędowy nr 282 poz. 2802).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (29.4.2004) Dziennik Urzędowy 2004 nr 100 poz. 1024.
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru karty zapytania (3.7.2002).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzorów kart rejestracyjnych (3.7.2002).

2.1.2. Umowy krajowe i przepis wewnętrzne

Współpraca polskich organów ochrony porządku publicznego opiera się na następujących umowach:

- między Ministerstwem Finansów i Komendantem Głównym Policji (6.11.2003) o **współpracy** Policji i **służb celnych**
- między Komendantem Głównym Straży Granicznej i Komendantem Głównym Policji (17.6.2004) o **współpracy** Policji i **Straży Granicznej**
- między Generalnym Inspektorem Kontroli Skarbowej i Policją (11.1.2005) o **współpracy** Policji i **kontroli skarbowej**
- między ministrem finansów RP i Komendantem Głównym Straży Granicznej (28.1.2004) o **współpracy** **Straży Granicznej i służb celnych**

RESTREINT UE

- Zarządzenie nr 22 Komendanta Głównego Straży Granicznej w sprawie procesu zbierania i przetwarzania informacji dotyczących ochrony granic państwowych i kontroli ruchu granicznego (7.4.2005).
- Decyzja nr 3 Komendanta Głównego Straży Granicznej (ze zmianami) w sprawie ochrony danych osobowych w Straży Granicznej ze zmianami (10.1.2005).
- Polityka ochrony przetwarzania danych osobowych w Straży Granicznej z 2005 r., zatwierdzona przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.
- Instrukcja zarządzania systemem informatycznym stosowanym w Straży Granicznej do przetwarzania danych z 2005 r., zatwierdzona przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.

2.1.3. Umowy dwustronne

Ramy utworzone powyższymi ustawami i rozporządzeniami uzupełnione są wieloma dwustronnymi, rządowymi lub departamentalnymi umowami z innymi krajami, określającymi współpracę organów ochrony porządku publicznego w zakresie zwalczania przestępczości, zawierającymi również przepisy dotyczące wymiany informacji.

Standardowe postanowienia tych umów określają, jakie władze są właściwe do ich wdrożenia¹.

Art. 1 takich umów określa zwykle uzgodniony zakres współpracy, obejmujący zwalczanie najpoważniejszych kategorii przestępstw, przestępstwa przeciwko życiu, przestępstwa narkotykowe, przestępstwa związane z terroryzmem, nielegalny handel materiałami jądrowymi i radioaktywnymi, nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi, przestępstwa przeciwko środowisku naturalnemu, przestępstwa przeciwko własności, korupcję urzędników państwowych, legalizację dochodów pochodzących z przestępstwa, nielegalne przekraczanie granic i handel ludźmi. Strony takich umów o współpracy zgadzają się współpracować w odnajdywaniu osób poszukiwanych i zaginionych oraz skradzionego lub przywłaszczonego mienia.

¹ Właściwe polskie władze obejmują: ministra odpowiedzialnego za sprawy wewnętrzne, ministra odpowiedzialnego za finanse publiczne, ministra odpowiedzialnego za instytucje finansowe, szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej.

RESTREINT UE

Dalsze przepisy umów o współpracy określają formy i metody współpracy w odniesieniu do zakresu uzgodnionej współpracy i zobowiązują strony umowy do np. obustronnej wymiany danych osobowych i innych informacji, podejmowania wspólnych akcji policyjnych i wymiany doświadczeń. Niektóre umowy przewidują również współpracę w dziedzinie badań i szkoleń.

Zgodnie ze stosowanymi regulaminami wewnętrznymi umowy takie zapewniają poufność wymienianych informacji, gdy są one opatrzone stosowną klauzulą tajności. Ponadto ujawnienie stronie trzeciej poufnej informacji otrzymanej od strony takiej umowy o współpracy jest zabronione bez wcześniejszego zezwolenia strony, od której pochodzi ta informacja. Umowy określają również procedury mające zastosowanie w przypadku gdy poufne informacje zostaną w sposób bezprawny ujawnione lub gdy ich poufność jest zagrożona.

Umowy o współpracy gwarantują prawo do całkowitej lub częściowej odmowy współpracy lub do uzależnienia współpracy od spełnienia pewnych warunków w przypadku gdy strona umowy stwierdzi, że spełnienie prośby innej strony może naruszyć jej suwerenność, zagrozić jej bezpieczeństwu lub innym podstawowym interesom lub może stać w sprzeczności z jej porządkiem prawnym.

Każda ze stron takiej umowy o współpracy ponosi koszty działań podejmowanych przez siebie w ramach wdrażania umowy, chyba że strony zdecydują inaczej. W przypadku Rzeczypospolitej Polskiej koszty wynikające z wdrożenia takiej umowy o współpracy są ponoszone przez właściwe władze, zgodnie z zakresem ich odpowiedzialności ustawowej.

Ponadto współpraca z krajami sąsiednimi może być także regulowana przez umowy o współpracy granicznej.

Tematem standardowych umów o współpracy granicznej policji i straży granicznej są głównie przepisy prawa dotyczące zwalczania i zapobiegania przestępczości, w tym: zabójstw, fałszowania pieniędzy, kradzieży i paserstwa, handlu ludźmi, nielegalnego przekraczania granic i przemykania migrantów oraz nielegalnego handlu narkotykami i substancjami psychotropowymi. Umowy ustanawiają zasady ogólne oraz formy i metody współpracy operacyjnej i prewencyjnej, np. wspólne patrole i udział w przeszukaniach, udział w dowodzeniu oraz usprawnienie wymiany informacji między odpowiednimi władzami. Umowy mają na celu stworzenie podstawy prawnej dla:

- bezpośrednich kontaktów między władzami odpowiedzialnymi za pilnowanie porządku publicznego w regionach przygranicznych (regionalni szefowie policji i szefowie jednostek straży granicznej) i ich odpowiednikami;

RESTREINT UE

- bezpośrednie kontakty między komendantem głównym policji i komendantem głównym straży granicznej oraz ich odpowiednikami.

Przepisy tych umów dotyczą również wymiany oficerów łącznikowych, organizacji punktów koordynacji zwalczania i zapobiegania przestępczości na granicach, organizacji służby odpowiedzialnej za wymianę informacji dotyczącej na przykład ruchu migrantów, jego rozmiaru i składu, tworzenia wspólnych patroli i grup roboczych, wyznaczenia wspólnych kontroli lub grup do zbadania określonej sprawy, udziału w przeszukaniach na granicy, wypełniania oficjalnych obowiązków na terytorium innej umawiającej się strony, tworzenia posterunków złożonych z personelu oddelegowanego przez obie umawiające się strony, określanie praw personelu do noszenia mundurów, noszenia oznak i broni oraz zasad jej użycia podczas wypełniania obowiązków na terytorium drugiej umawiającej się strony zgodnie z umową, wymiany danych osobowych osób zamieszanych w czyny przestępcze (dotyczy to głównie danych pozwalających na identyfikację środków transportu, danych osobowych właścicieli i kierowców pojazdów mechanicznych, danych osobowych abonentów sieci telekomunikacyjnych).

2.1.3.1. Z państwami członkowskimi UE

Z państwami członkowskimi UE zawarto następujące, obecnie obowiązujące, umowy:

Austria

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federalnym Republiki Austrii o współpracy w zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości, podpisana w Wiedniu dnia 10 czerwca 2002 r. (Dz.U. 2004 nr 41 poz. 377) – weszła w życie 1 grudnia 2003 r.;

Belgia

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Belgii o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, podpisana w Brukseli dnia 13 listopada 2000 r. (Dz.U. 2004 nr 36 poz. 329) – weszła w życie 1 stycznia 2004 r.;

Estonia

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Estońskiej o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej oraz innej przestępczości, podpisana w Warszawie dnia 26 czerwca 2003 r. (Dz.U. 2004 nr 216 poz. 2195) – weszła w życie 7 lutego 2004 r.;

RESTREINT UE

Deklaracja współpracy Straży Granicznej Rzeczypospolitej Polskiej z władzami Straży Granicznej Republiki Estońskiej z dnia 25 sierpnia 1999 r.

Finlandia

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Finlandii o współpracy w zakresie zapobiegania i zwalczania przestępczości zorganizowanej i innych przestępstw, podpisana w Helsinkach dnia 4 listopada 1999 r. (Dz.U. 2004 nr 41 poz. 379) – weszła w życie 20 listopada 2003 r.;

Protokół dotyczący współpracy Straży Granicznej Republiki Finlandii ze Strażą Graniczną Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 listopada 1999 r.

Francja

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Francuskiej o współpracy w dziedzinie spraw wewnętrznych, sporządzona w Warszawie dnia 12 września 1996 r. - weszła w życie 1 marca 1998 r.;

Niemcy

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o współpracy policji i straży granicznych na terenach przygranicznych, sporządzona w Berlinie dnia 18 lutego 2002 r. - weszła w życie 26 czerwca 2003 r.;

Umowa między Strażą Graniczną Rzeczypospolitej Polskiej a Federalną Strażą Graniczną Republiki Federalnej Niemiec w sprawie ustanowienia wspólnych grup śledczych z dnia 16 października 2003 r.;

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej oraz szczególnie niebezpiecznych przestępstw, podpisana we Wrocławiu dnia 18 czerwca 2002 r. (Dz.U. 2004 nr 248 poz. 2486 – weszła w życie 18 września 2004 r.;

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej podpisana w Bonn 6 listopada 1991 r. - weszła w życie 14 sierpnia 1992 r.;

RESTREINT UE

Węgry

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Węgier o współpracy w zwalczaniu terroryzmu, nielegalnego obrotu narkotykami i zorganizowanej przestępczości, sporządzona w Warszawie dnia 15 maja 1996 r. - weszła w życie 14 maja 1998 r.;

Protokół szczegółowo opisujący metody współpracy i komunikacji między Strażą Graniczną Rzeczypospolitej Polskiej a Strażą Graniczną Republiki Węgier z dnia 21 grudnia 1999 r.;

Włochy

Memorandum o Porozumieniu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Włoskiej w sprawie zwalczania międzynarodowej przestępczości i nielegalnego handlu środkami odurzającymi i psychotropowymi, sporządzone w Rzymie dnia 3 lipca 1997 r. - weszło w życie 2 grudnia 1998 r.;

Deklaracja współpracy Straży Granicznej Rzeczypospolitej Polskiej i służb imigracyjnych i Straży Granicznej Republiki Włoskiej z dnia 28 lutego 2003 r.;

Łotwa

Porozumienie między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Republiki Łotewskiej o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości, sporządzone w Rydze dnia 14 lipca 1994 r.;

Dołączony protokół opisujący metody i kierunki współpracy Straży Granicznej Rzeczypospolitej Polskiej i Państwowej Straży Granicznej Republiki Łotewskiej z dnia 17 lutego 2000 r.;

Litwa

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i innych poważnych przestępstw, sporządzona w Warszawie dnia 4 kwietnia 2000 r. (Dz.U. 2002 nr 22 poz. 213) – weszła w życie 10 listopada 2001 r.;

Umowa między Ministrem Finansów Rzeczypospolitej Polskiej a Służbą Dochodzeniową ds. Przestępstw Finansowych przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Republiki Litewskiej w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępstw finansowych, podpisana w Wilnie 20 października 2005 r.;

RESTREINT UE

Umowa między Komendantem Głównym Straży Granicznej Rzeczypospolitej Polskiej a Państwową Służbą Straży Granicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Republiki Litewskiej z dnia 22 marca 2002 r. w sprawie współpracy Straży Granicznej Rzeczypospolitej Polskiej i Państwowej Służby Straży Granicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Republiki Litewskiej w zwalczaniu przestępczości;

Holandia

Protokół Ustaleń między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji Holandii z dnia 28 listopada 1996 r. w sprawie dwustronnej współpracy w kwestiach migracji;

Słowenia

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowenii o współpracy w walce z terroryzmem, zorganizowaną przestępczością, nielegalnym handlem środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i ich prekursorami, sporządzona w Lublanie dnia 28 sierpnia 1996 r. - weszła w życie 6 kwietnia 1998 r.;

Republika Słowacka

Protokół w sprawie współpracy Straży Granicznej Rzeczypospolitej Polskiej a Biurem ds. Cudzoziemców i Służbą Graniczną Policji w Bratysławie w zakresie ochrony wywiadowczej granic państwowych, podpisany w Zakopanem dnia 5 grudnia 2003 r.;

Hiszpania

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i innej poważnej przestępczości, podpisana w Madrycie dnia 27 listopada 2000 r. (Dz.U. 2004 nr 154 poz. 1621) – weszła w życie 26 listopada 2003 r.;

Szwecja

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Szwecji o współpracy w zwalczaniu poważnej przestępczości, podpisana w Warszawie dnia 13 kwietnia 2005 r. - weszła w życie 4 listopada 2005 r.;

Protokół o współpracy ze Szwedzką Strażą Wybrzeża: porozumienie wykonawcze, które weszło w życie wraz z umową międzyrządową.

RESTREINT UE

2.2 STRUKTURY

W przypadku Polski głównym organem ochrony porządku publicznego odpowiadającym całemu obszarowi mandatu Europolu jest policja. Istnieją też inne organy, których kompetencje obejmują ten obszar, w szczególności:

- Straż Graniczna (Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji),
- Służba celna (Ministerstwo Finansów),
- Departament Informacji Finansowej (Ministerstwo Finansów),
- Departament Kontroli Skarbowej (Ministerstwo Finansów).

2.2.1. Polska policja

Polska policja jest głównym i centralnym punktem współpracy z Europolem. Jest to instytucja scentralizowana i hierarchiczna, na czele której stoi Komendant Główny Policji zawiadujący Komendą Główną Policji, 16 Komendami Wojewódzkimi oraz Komendą Stołeczną, 270 komendami powiatowymi, 65 komendami miejskimi, 618 komisariatami i 15 komendami wyspecjalizowanymi. Dodatkowe jednostki organizacyjne tworzą Wyższa Szkoła Policji, szkoły policji i centra szkoleń, oddziały prewencyjne i antyterrorystyczne. Zgodnie z przepisami regulaminu Komendy Głównej Policji zadania Krajowej Jednostki Europolu wypełnia Komenda Główna Policji.

2.2.1.1. Biuro Wywiadu Kryminalnego

Biuro Wywiadu Kryminalnego, część Komendy Głównej Policji, jest centralnym polskim punktem międzynarodowej wymiany informacji operacyjnych i danych wywiadowczych oraz częściowo wypełnia zadania polskiej Krajowej Jednostki Europolu.

Biuro jest odpowiedzialne za utrzymywanie kontaktów:

- z Europolem,
- z Interpolem,
- z SIRENE (w przyszłości),
- z siecią oficerów łącznikowych,
- opartych na umowach dwu- i wielostronnych.

2.2.1.2. Centralne Biuro Śledcze

Centralne Biuro Śledcze, część Komendy Głównej Policji, jest jedyną polską jednostką policji wyspecjalizowaną w zwalczaniu zorganizowanych grup przestępczych.

RESTREINT UE

2.2.1.3. Krajowe Centrum Informacji Kryminalnych (KCIK)

Centrum utworzono w lipcu 2001 r., a w maju 2002 r. włączono w struktury policji, Komendant Główny Policji stał się wtedy Szefem KCIK. Jest częścią Komendy Głównej Policji i krajowym centralnym punktem zbierania, przetwarzania i rozpowszechniania informacji kryminalnych. Centrum otrzymuje ze wszystkich organów ochrony porządku publicznego dane (tylko informacje kryminalne) dotyczące przestępstw, ich sprawców, grup kryminalnych, etc. oraz bezpośrednio udostępnia swoje bazy danych właściwym władzom.

Głównymi celami Centrum jest zbieranie, przetwarzanie i analiza informacji kryminalnych oraz zarządzanie odpowiednimi bazami danych. Usprawnia wymianę informacji między połączonymi władzami i jednostkami i koordynuje zwalczanie przestępczości na szczeblu krajowym, co ma na celu zwiększenie poziomu bezpieczeństwa narodowego.

Centrum ma także ułatwiać wymianę informacji w formie elektronicznej z międzynarodowymi partnerami.

2.2.2. Straż Graniczna

Polska straż graniczna to formacja uzbrojona i umundurowana, utworzona w celu ochrony granic państwowych na lądzie i morzu oraz organizowania i sprawowania kontroli ruchu granicznego. Na jej czele stoi Komendant Główny Straży Granicznej, podległy ministrowi spraw wewnętrznych i administracji. Struktura obejmuje Komendę Główną Straży Granicznej, 12 oddziałów regionalnych i dodatkowe graniczne placówki kontrolne oraz oddział morski. Służby są między innymi powołane do zwalczania przestępczości i do walki z jej sprawcami w obszarach objętych mandatem Europolu, szczególnie nielegalnej imigracji (w tym handlu ludźmi), przemytu broni, amunicji, materiałów wybuchowych, produktów akcyzowych, narkotyków, substancji psychotropowych i chemicznych, samochodów i dóbr kultury. Straż graniczna bada również sprawy związane z bezpieczeństwem lotniczym.

Biuro Współpracy Międzynarodowej straży granicznej jest centralnym punktem kontaktowym dla współpracy z Europolem poprzez krajowy punkt kontaktowy znajdujący się w Komendzie Głównej Policji.

Straż utrzymuje specjalistyczny system wymiany informacji poufnych.

RESTREINT UE

2.2.3. Służba celna

Służba celna, część Ministerstwa Finansów, jest odpowiedzialna za sprawowanie kontroli osób, bagażu, przesyłek i środków transportu w punktach przekraczania granic celnych państwa. Jej głównym zadaniem w ramach mandatu Europolu jest identyfikacja, wykrywanie, prewencja i zwalczanie przestępczości i jej sprawców w obszarach związanych z pogwałceniem przepisów o ochronie majątku narodowego i własności intelektualnej. Przestępstwa i wykroczenia związane z przepisami dotyczącymi handlu międzynarodowego, ograniczeniami lub zakazami, w szczególności związane z odpadami niebezpiecznymi, substancjami chemicznymi, materiałami jądrowymi i radioaktywnymi, narkotykami i substancjami psychotropowymi oraz bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi i technologiami podlegającymi kontroli międzynarodowej. Służba współpracuje z władzami celnymi innych państw i z organizacjami międzynarodowymi.

2.2.4. Departament Informacji Finansowej

Polski Departament Informacji Finansowej jest częścią Ministerstwa Finansów, na jego czele stoi Generalny Inspektor Informacji Finansowej. Departament jest jednostką administracyjną odpowiedzialną między innymi za zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Utworzył Wydział Współpracy Międzynarodowej, którego zadaniem jest współpraca w tych obszarach z zagranicznymi instytucjami.

Inspektor Generalny podpisał umowy o współpracy w sprawie wymiany informacji z departamentami informacji finansowej 33 państw.

2.2.5. Departament Kontroli Skarbowej

Departament podlega Ministerstwu Finansów i jest powołany do ochrony interesów i praw własności skarbu państwa. Na czele departamentu stoi Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej; departament składa się z dwóch jednostek, obie prowadzą działania operacyjne i śledcze związane z wywiadem skarbowym. Departament nie ma oddzielnej jednostki odpowiedzialnej za współpracę międzynarodową, ale wyznaczył pracowników zajmujących się tym zagadnieniem.

3. WEWNĘTRZNA ORGANIZACJA WYMIANY INFORMACJI

3.1 RAMY PRAWNE

Każdy organ ochrony porządku publicznego ma do dyspozycji własne kanały informacyjne, zabezpieczone przed intruzami i niekompatybilne. Nie istnieją specjalne kanały wymiany informacji między organami ochrony porządku publicznego, w tym policją.

RESTREINT UE

Z uwagi na fakt, że taki rodzaj wewnętrznej, bezpośredniej wymiany informacji nie jest rozległy, problem rozwiązano biorąc pod uwagę ochronę przed nieuprawnionym dostępem. Dokonuje się jej bezpieczną pocztą z wykorzystaniem środków elektronicznych (np. płyt CD) lub wymieniając wydruki.

Istnieje jednak specjalistyczna centralna baza danych (KCIK) informacji kryminalnych, która ułatwia wymianę między polskimi organami ochrony porządku publicznego, i do której dostęp mają wszystkie organy poprzez swoje bezpieczne sieci.

Nie istnieje obecnie centralna baza kryminalnych danych wywiadowczych ani organ koordynujący. W policji zadanie takie wypełnia Centralne Biuro Wywiadu Kryminalnego w Komendzie Głównej Policji. Wszystkie organy utrzymują jednak swoje bazy danych i przechowują dane oddzielnie.

W oparciu o istniejące umowy polskie organy ochrony porządku publicznego ustanowiły takie formy współpracy jak wspólne grupy robocze, wspólne kontrole straży granicznej, służb celnych i policji na tzw. zielonych granicach.

Mając na uwadze zakres kompetencji przyznany różnym organom ochrony porządku publicznego, ich uprawnienia częściowo się pokrywają. Istnienie Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych i bezpośredni dostęp do jego zasobów przyznany właściwym jednostkom ogranicza negatywne skutki pokrywających się kompetencji.

Jeśli chodzi o zapewnienie współpracy strategicznej, 30 kwietnia 2002 r. , rozporządzeniem nr 54 Prezesa Rady Ministrów utworzono Międzyinstytucjonalne Centrum ds. Zwalczania Przestępczości Zorganizowanej i Terroryzmu, w którym reprezentowane są wszystkie właściwe władze i jednostki.

Wydano następujące dokumenty strategiczne:

28 sierpnia 2002 r. - „Bezpieczna Polska”, określający zadania i działania w obszarze prewencji i zwalczania przestępczości w Polsce.

„Strategia antykorupcyjna”, przyjęta przez Radę Ministrów 17 września 2002 r.

RESTREINT UE

21 marca 2005 r. rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów utworzono grupę koordynującą działania operacyjne w obszarze zwalczania terroryzmu politycznego.

W ramach Departamentu Bezpieczeństwa Publicznego (Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji) ustanowiono dwie nowe jednostki zajmujące się terroryzmem i przestępczością zorganizowaną¹. Obie jednostki mają za zadanie przygotowywanie długoterminowych strategii, programów i proponowanie odpowiednich rozwiązań prawnych. W ramach Departamentu Współpracy Międzynarodowej (Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji) wyznaczono osobę odpowiedzialną za kontakty z europejską siecią ekspertów ds. terroryzmu; tworzy się tam także krajową listę ekspertów ds. terroryzmu (jako część sieci europejskiej).

4. WYMIANA INFORMACJI Z JEDNOSTKAMI Z ZEWNĄTRZ

4.1. PROCEDURY WYMIANY DANYCH

Międzynarodowa wymiana informacji i danych wywiadowczych zarówno między Europolem a Polską, jak i między Polską a innymi państwami członkowskimi jest prowadzona poprzez polską Krajową Jednostkę Europolu, która od lutego 2005 r. znajduje się w Komendzie Głównej Policji. Zgodnie z Konwencją o Europolu, ratyfikowaną przez Polskę 1 listopada 2004 r., technicznie wymiana informacji operacyjnych i kryminalnych danych wywiadowczych między Europolem a Polską prowadzona jest przez Biuro Wywiadu Kryminalnego w Komendzie Głównej Policji. Ponadto używane są inne kanały: kanały/sieci komunikacyjne Interpolu, sieć oficerów łącznikowych za granicą i oddelegowani oficerowie łącznikowi z innych krajów; gdy ruszy system SIRENE, włączony zostanie do tej wymiany informacji.

Wszystkie te kanały koncentrują się w centralnym punkcie w Polsce – w Biurze Wywiadu Kryminalnego znajdującym się w strukturze Komendy Głównej Policji.

Polscy funkcjonariusze uznają koordynację wymiany informacji i danych wywiadowczych za skuteczną, gdyż wszystkie informacje odbierane są przez jedną jednostkę (platformę informacyjną), gdzie są sprawdzane z wewnętrzną komputerową bazą danych jednostki, aby sprawdzić, czy takie same lub związane informacje pojawiają się różnymi kanałami.

¹ Decyzja Dyrektora Generalnego Ministerstwa (nr 15 z 10 maja 2005 r.).

RESTREINT UE

4.2 SIEĆ OFICERÓW ŁĄCZNIKOWYCH

4.2.1. Oficerowie łącznikowi za granicą

Polska wysłała swoich oficerów łącznikowych policji do następujących państw: Białoruś, Niemcy, Węgry, Litwa (misja obejmująca także Łotwę i Estonię), Holandia, Rumunia, Rosja, Słowacja, Ukraina¹.

Status oficerów łącznikowych policji jest regulowany przez umowę między Ministerstwem Spraw Zagranicznych a Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Podczas okresu służby (za granicą) oficer łącznikowy policji jest formalnie członkiem personelu Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Jest oficjalnie akredytowany w ambasadzie państwa przyjmującego.

Zadania oficerów łącznikowych wynikają bezpośrednio z ustawy o policji.

Są więc podporządkowani strukturom administracyjnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych, operacyjnie zależą od Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

W praktyce oficerowie łącznikowi policji współpracują z Gabinetem Komendanta i Biurem Wywiadu Kryminalnego, znajdującymi się w strukturze Komendy Głównej Policji.

Zgodnie z zarządzeniem Komendanta Głównego Policji oficerowie łącznikowi są zobowiązani do przygotowywania sprawozdań miesięcznych i rocznych, które podlegają zatwierdzeniu.

4.2.2. Zagraniczni oficerowie łącznikowi oddelegowani do Polski

W Polsce znajdują się oficerowie łącznikowi policji z następujących państw:

Austria, Białoruś², Belgia, Bułgaria, Francja, Niemcy, Litwa, Holandia, Rumunia, Rosja, Słowacja, Hiszpania, Szwecja³, Ukraina, Zjednoczone Królestwo, Stany Zjednoczone.

Współpracują oni bezpośrednio z właściwymi jednostkami polskiej policji, zwłaszcza z jednostkami Europolu i Interpolu znajdującymi się w Komendzie Głównej Policji.

Ich status regulowany jest postanowieniami umów dwustronnych.

4.2.3 Zagraniczni oficerowie łącznikowi oddelegowani do innych państw

Dodatkowe kontakty zagraniczne nawiązywane są dzięki współpracy z zagranicznymi oficerami łącznikowymi oddelegowanymi do innych państw, upoważnionymi do współpracy z Polską. W tej grupie znajdują się między innymi: izraelski oficer łącznikowy w Berlinie, australijski oficer łącznikowy w Amsterdamie, kanadyjski oficer łącznikowy w Berlinie (CRMP).

¹ Po wizycie oceniającej, 20 marca 2006 r., wstrzymano wysyłanie oficerów łącznikowych na Litwę (misja obejmująca także Łotwę i Estonię) i na Słowację.

² Po wizycie oceniającej, 30 marca 2006 r., wycofano tego oficera łącznikowego.

³ Oficer łącznikowy na kraje skandynawskie: Szwecję, Danię, Finlandię, Islandię i Norwegię.

RESTREINT UE

4.3. WYBÓR KANAŁU KOMUNIKACJI

Kanał wymiany informacji wybiera się przede wszystkim zgodnie z mandatem konkretnych instytucji, statusem państwa, celem transferu, wymaganiami dotyczącymi czasu i bezpieczeństwa. Kanały uzupełniają się i dają możliwość elastycznej i skutecznej współpracy w zwalczaniu przestępczości w sposób wszechstronny.

Europol jest podstawowym kanałem wymiany danych wywiadowczych; nie jest bezpośrednio zaangażowany w poszukiwanie osób jak Interpol. Zazwyczaj w ramach Europolu utrzymywane są kontakty z państwami UE. W przypadkach gdy chodzi o państwo trzecie współpraca odbywa się poprzez Interpol lub oficerów łącznikowych.

Czasami, po ocenie indywidualnych przypadków, i gdy informacja ma charakter poufny i dotyczy jednego kraju, najskuteczniejsze jest korzystanie z sieci oficerów łącznikowych.

Zazwyczaj kanał Europolu jest stosowany do wymiany informacji między Polską a państwami członkowskimi UE, a Interpol - do wymiany z państwami trzecimi.

Zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzi wysyłane są przy użyciu tego samego kanału, którym przysłano zapytanie. W miarę potrzeb stosuje się inne kanały.

Decyzja o wyborze kanału komunikacji jest podejmowana przez szefa jednostki; nie ma pisemnych procedur i decyzje są podejmowane indywidualnie dla każdego przypadku.

Rozróżnienie między sprawami dwu- i wielostronnymi jest także dokonywane indywidualnie dla każdego przypadku.

Jednak w każdym z nich należy wziąć pod uwagę zobowiązania krajowe opisane w przepisach (konwencjach, umowach, etc.) oraz skuteczność.

Ogólnie w przypadku sprawy dwustronnej prawdopodobnie wymiana informacji oparta na umowie dwustronnej lub poprzez oficera łącznikowego zostanie uznana za odpowiedniejszą do szybkiego działania niż wymiana poprzez Europol czy Interpol, lecz w przypadkach spraw zawartych w mandacie tych organizacji powinny one zostać stosownie poinformowane.

W przypadku spraw wielostronnych wykorzystanie kanałów tych organizacji wydaje się skuteczniejsze. Kryterium to zależy również od liczby państw i jednostek, których sprawa dotyczy.

RESTREINT UE

W sprawach dwustronnych najważniejsze jest stosowanie, w miarę możliwości, jednego kanału. Oznacza to, że w przypadku gdy zapytanie na ten sam temat otrzyma się z wielu kanałów, komunikat będzie zawierał informację w jaki sposób wysłano dane oraz numer odniesienia i datę. Kanał można zmienić na specjalny wniosek¹ lub za zgodą partnerów.

W sprawach wielostronnych problem jest bardziej skomplikowany, gdyż prócz danych państw należy także poinformować Europol lub Interpol. Obie organizacje należy rozpatrywać w kontekście ich mandatów.

5. WYMIANA INFORMACJI MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI A EUROPOLEM

5.1. PROCEDURA WYMIANY DANYCH

5.1.1. Wymiana informacji poprzez Interpol i Europol

Najważniejszymi partnerami spośród państw członkowskich są Niemcy, Szwecja, Zjednoczone Królestwo, Holandia i Belgia, najintensywniejsza wydaje się współpraca z Niemcami.

Wydaje się, że za priorytetową uważana jest współpraca z państwami, które mają swoich oficerów łącznikowych.

Najważniejszymi partnerami spoza UE są: Norwegia, Stany Zjednoczone, Ukraina i Rosja.

Wymiana informacji nieoperacyjnych, głównie dotyczących kwestii strategicznych lub organizacyjnych, projektów i szkoleń będzie prowadzona pod nadzorem Gabinetu Komendanta Głównego.

5.2. OCHRONA DANYCH

Przepisy dotyczące ochrony danych nie mają w zasadzie negatywnego wpływu na wymianę informacji z europejskimi organami lub partnerami.

Polski system ochrony jest bardzo podobny do typowych systemów UE, więc z prawnego punktu widzenia nie ma przeszkód dla współpracy.

¹ Np. z uwagi na bezpieczeństwo wymiany.

5.3. UTAJNIANIE DANYCH

Wszystkie polskie organy ochrony porządku publicznego stosują te same poziomy poufności danych, w oparciu o ustawę o ochronie informacji poufnych.

Są cztery poziomy poufności, a procedura utajniania dokumentów jest podobna we wszystkich organach ochrony porządku publicznego. Wszystkie informacje aż do „ściśle tajnych” mogą być przekazywane do Europolu z zastosowaniem specjalnych procedur i biorąc pod uwagę mandat Europolu opisany w konwencji.

Polskie władze oceniają jednak, że ich praktyki wewnętrzne powinny zostać przeanalizowane, tak aby dostosować je do wspólnych standardów stosowanych przez inne państwa członkowskie UE. Nie ma problemów operacyjnych, ale obecnie stosowane w Polsce procedury wymagają większych zasobów i więcej czasu.

5.4. WSPÓLNE JEDNOSTKI Z INNYMI PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

Polska straż graniczna utworzyła, we współpracy z sąsiednimi państwami, punkty kontaktowe w granicznych placówkach kontrolnych:

- 3 na granicy z Niemcami,
- 1 na granicy z Litwą,
- 2 na granicy z Ukrainą,
- 1 na granicy ze Słowacją,

a przygotowuje:

- 2 na granicy z Czechami oraz
- 1 dodatkowe na granicy ze Słowacją.

Punkty kontaktowe działają 24 godziny na dobę i wymieniają informacje dotyczące działalności kryminalnej, w tym dane wywiadowcze, szczególnie te dotyczące: nielegalnych migracji, skradzionych samochodów, narkotyków i osób poszukiwanych. Oficerowie pracujący w tych punktach mają dostęp do baz danych i kanałów informacji własnych służb i wymieniają informacje zgodnie z przepisami prawa.

RESTREINT UE

5.5. DEFINICJA INFORMACJI I DANYCH WYWIADOWCZYCH Zgodnie z przepisami¹ informacje kryminalne definiowane są jako dane dotyczące spraw, które:

- są przedmiotem działań policji,
- rozpoczynają lub kończą postępowanie w sprawach kryminalnych, w tym w przypadku przestępstw i wykroczeń skarbowych lub
- są przedmiotem działań innych jednostek określonych prawem i koniecznych dla działań policji.

Termin „wywiad kryminalny” nie został zdefiniowany w prawie polskim. Według polskich władz może być interpretowany jako informacje operacyjne nie w pełni potwierdzone, otrzymane w wyniku działalności operacyjnej lub zwiadowczej i które nie mogą być użyte bezpośrednio w postępowaniu karnym.

5.6. KRAJOWA JEDNOSTKA EUROPOLU

Funkcje polskiej Krajowej Jednostki Europolu dzielone są między Biuro Wywiadu Kryminalnego a Gabinet Komendanta Głównego, oba w ramach Komendy Głównej Policji.

Współpraca z Europolem w dziedzinie wymiany informacji kryminalnych jest prowadzona przez Biuro Wywiadu Kryminalnego (zadania te zlecone są dwóm pracownikom).

Wydział Rozwoju Międzynarodowej Współpracy Policji w Gabinetzie Komendanta Głównego, prócz innych zadań, zajmuje się takimi projektami, planując, koordynując, zarządzając oraz organizując i przygotowując spotkania i wizyty (zajmują się tym cztery osoby).

Wszyscy ci pracownicy mają dostęp do sieci Europolu i do polskich krajowych baz danych.

Obecnie nie ma żadnych pracowników z innych organów ochrony porządku publicznego delegowanych do Krajowej Jednostki Europolu ani do polskiego wydziału w Europolu.

Personel Krajowej Jednostki Europolu, odpowiedzialny za wymianę informacji kryminalnych, jest powiązany z jednostkami Interpolu i SIRENE, dzieli z nimi pomieszczenia w Biurze Wywiadu Kryminalnego.

Wspomniani dwaj pracownicy pracujący dla Biura Wywiadu Kryminalnego biorą czasem także udział w podobnej wymianie informacji poprzez kanał Interpolu.

Krajowa Jednostka Europolu może aktywnie poszukiwać informacji w policyjnych bazach danych i innych zasobach, lecz nie bezpośrednio w bazach danych wywiadowczych.

¹ Ustawa z 6.7.2001, Dziennik Ustaw nr 110 poz. 1189.

RESTREINT UE

Prócz danych wywiadowczych istnieje też pewna grupa informacji, które otrzymać można jedynie bezpośrednio od właściwych ekspertów.

Krajowa Jednostka Europolu organizuje i koordynuje ciągle dostarczanie informacji kryminalnych i danych wywiadowczych do Europolu w stosownych przypadkach.

Gdy w sprawę zaangażowanych jest więcej jednostek należy wyznaczyć (uzgodnić) jednostkę wiodącą i osoby odpowiedzialne za kontakty oraz kanały komunikacji.

5.6.1. Oficer łącznikowy Europolu

Oprócz wymiany informacji między Polską a innymi państwami członkowskimi i Europolem oficer łącznikowy uczestniczy w wielu spotkaniach i projektach Europolu. Informacje dotyczące tych spotkań są przekazywane do kraju pochodzenia lub danej jednostki.

Obecnie jeden polski oficer łącznikowy, oddelegowany z policji, pracuje w polskim wydziale w Europolu i, jako pracownik Krajowej Jednostki, ma takie same jak reszta Jednostki możliwości kontaktu i współpracy z władzami krajowymi.

5.7. ZNAJOMOŚĆ ROLI I MANDATU EUROPOLU

Wszystkie organy ochrony porządku publicznego są zaproszone do współpracy z Europolem i polskimi pracownikami organów ochrony porządku publicznego uczestniczącymi w projektach mających na celu zwiększenie znajomości roli i mandatu Europolu organizowanych w 2004 r. w Polsce¹ i w projekcie twinningowym² dotyczącym „Współpracy z Europolem” zorganizowanym w 2004 r. we współpracy z Niemcami.

W 2005 r. polscy pracownicy uczestniczyli w dwóch seminariach dotyczących modelu działań wywiadowczych i rekrutacji do Europolu, które odbyły się w Polsce.

Skuteczną metodą promowania Jednostki Krajowej Europolu jest angażowanie organów ochrony porządku publicznego w działania Europolu.

¹ Dla 100 osób, także cudzoziemców.

² W ramach PHARE 2002.

RESTREINT UE

5.8. UCZESTNICTWO W AWF (ANALITYCZNYCH BAZACH DANYCH)

Bardzo trudno jest ocenić, czy istniejące AWF są potrzebne polskim organom ochrony porządku publicznego.

Polska bierze udział w AWF, gdy istnieje bezpośrednia potrzeba; inne AWF można uznać za potencjalnie ważne.

Obecnie na przykład terroryzm islamski nie jest głównym priorytetem Polski.

Polskie organy ochrony porządku publicznego, prócz policji, przyczyniają się do rozwoju AWF. Służby celne są w Polsce głównym odpowiedzialnym za AWF „Smoke”, a straż graniczna - za AWF „Checkpoint”.

Aktywnie się też przyczyniają do przygotowania polskiego wkładu do oceny zagrożenia przestępczością zorganizowaną (OCTA).

Ogólnie biorą udział we wszelkich działaniach dotyczących Europolu, zgodnie ze swoimi mandatami.

Nie istnieją żadne przepisy ani pisemne wskazówki określające etap, na którym informacja powinna być przekazana do Europolu. Zależy to od rozwoju sytuacji, zwłaszcza w kontekście wprowadzania danych do systemu informacyjnego Europolu (EIS). Jakikolwiek przepisy muszą być elastyczne i przewidywać warunki pozwalające na decyzje dotyczące indywidualnych spraw.

Europol, jako organizacja wywiadowcza, powinien zapewniać swoim członkom odpowiednie informacje potrzebne do zwalczania przestępczości zorganizowanej. AWF są jednymi z najskuteczniejszych narzędzi Europolu do wspierania państw członkowskich w ich dochodzeniach. Są również istotne biorąc pod uwagę fakt, że EIS nie jest jeszcze w pełni wykorzystywany.

Polska uznaje za oczywiste, że każde państwo członkowskie, które jest członkiem Europolu, jest zobowiązane do wspierania jego projektów, nawet jeśli nie pozostają w sferze jego bezpośredniego zainteresowania.

5.9. POSTRZEGANIE WARTOŚCI EUROPOLU

Polska jest członkiem Europolu od stosunkowo niedawna, więc jedną z bardzo ważnych kwestii jest pełna integracja.

Można podać wiele przykładów sytuacji, w których członkostwo w Europolu stanowi wartość dodaną dla działań polskich organów ochrony porządku publicznego. Działalność w ramach Europolu dotyczy głównego obszaru zainteresowania organizacji oraz działań wspierających i szkoleniowych.

RESTREINT UE

Konkretnym przykładem jest zapewnienie polskim organom ochrony porządku publicznego bezpośredniego dostępu do bazy danych identyfikacyjnych pojazdów Europolu. W samej policji jest obecnie 5969 stanowisk z bezpośrednim dostępem do tej bazy. Ponadto stanowiska z bezpośrednim dostępem do bazy znajdują się także w straży granicznej, lecz ich liczba jest stosunkowo trudna do oszacowania.

Przepływ informacji między Europolem i Polską można uznać za odpowiedni, obejmujący wszystkie ważne aspekty stosownego zakresu.

Zgodnie z polskimi doświadczeniami wymagane informacje są raczej dostarczane na czas.

6. OCENA DOKONANA PRZEZ ZESPÓŁ SPECJALISTÓW

6.1. WPROWADZENIE

Rzeczypospolita Polska ma obszar 322 500 km². Państwo to ma 3 496 km granic (z czego 491 km to granica morska) z czterema państwami członkowskimi¹ i trzema państwami trzecimi². Stolicą państwa jest Warszawa, w której mieszka 1,6 miliona osób, w całej Polsce - 38,1 milionów³.

W policji pracuje około 103 000 osób, czyli jeden policjant przypada na 370 mieszkańców. Państwo jest administrowane centralnie, choć występują elementy administracji regionalnej i lokalnej w 16 dużych województwach (plus stolica - Warszawa), 373 powiatach i 2 489 gminach.

6.2. PRZEBIEG OCENY

Zespół oceniający spotkał się z urzędnikami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Sprawiedliwości, służb celnych, straży granicznej, Wyższej Szkoły Policji i Komendy Głównej Policji. Wizyta w Komendzie Wojewódzkiej w Krakowie dostarczyła informacji na temat pracy policji na szczeblu regionalnym i jej współpracy z władzami centralnymi.

¹ Niemcy na zachodzie (467 km), Republika Czeska na południowym zachodzie (790 km), Słowacja na południu (541 km) i Litwa na północnym wschodzie (103 km).

² Rosja na północy (210 km), Białoruś na północnym wschodzie (416 km) i Ukraina na południowym wschodzie (529 km).

³ Według ostatniego spisu ludności z 2003 r.

RESTREINT UE

Koncentrując się na wymianie informacji o znaczeniu międzynarodowym i wywiadowczym między Polską a Europolem i innymi państwami członkowskimi, zespół zapoznał się także ze współpracą na szczeblu krajowym, wymianą i udostępnianiem danych między różnymi instytucjami i departamentami zaangażowanymi w zwalczanie w Polsce przestępczości zorganizowanej, o wymiarze międzynarodowym i poważnych przestępstw.

Dzięki prezentacjom i rozmowom na tematy pokrewne zespół oceniający uzyskał obraz struktur i organizacji polskich organów ochrony porządku publicznego, w szczególności wymiany informacji o znaczeniu krajowym i międzynarodowym oraz wywiadowczym.

Polskie organy ochrony porządku publicznego, w szczególności polska policja, wykazały podczas wizyty zespołu oceniającego dużą otwartość.

Mimo trwającego obecnie wdrażania nowej struktury w Komendzie Głównej Policji i związanych z tym problemów logistycznych, proceduralnych i technicznych, polska policja dołożyła wszelkich starań, aby służyć zespołowi ciągłą pomocą.

6.3. UWAGI OGÓLNE

Polska wciąż poprawia organizacyjne i logistyczne ramy skutecznego działania policji, utworzyła wyspecjalizowane jednostki i organy do zwalczania poważnych przestępstw, przestępczości międzynarodowej i zorganizowanej, gospodarczej i prania pieniędzy.

Główny etap reformy polskiej policji rozpoczął się w 2000 r. utworzeniem w Komendzie Głównej Policji Centralnego Biura Śledczego. Ostatnie zmiany w zarządzaniu i strukturze organizacyjnej polskiej policji i w Komendzie Głównej Policji, wdrożono 1 lutego 2006 r., kilka dni przed wizytą zespołu oceniającego.

Wydarzenie to zaowocowało także pewnymi uzupełnieniami i zmianami informacji przekazanych przed wizytą, podczas niej i po jej zakończeniu, nawet podczas jej trwania nie można było w pełni ustalić szczegółów zmian w porównaniu z wcześniejszymi strukturami organizacyjnymi i procedurami oraz wpływu reformy na wymianę informacji i danych wywiadowczych między Polską i Europolem oraz innymi państwami członkowskimi. Wydaje się jednak, że usprawnienie tej wymiany jest jednym z głównych celów reformy i ma być osiągnięte głównie poprzez:

RESTREINT UE

- zwiększenie formalnej kontroli pracy, także zarządzania przepływem informacji na szczeblu międzynarodowym;
- dalszy rozwój systemów informacyjnych, tak aby spełnić konieczne wymagania międzynarodowej współpracy z Europolem i innymi państwami członkowskimi.

6.4. STRUKTURA ORGANIZACYJNA ORGANÓW OCHRONY PORZĄDKU PUBLICZNEGO

Polskie organy ochrony porządku publicznego i administracja zaangażowane w zwalczanie poważnych przestępstw i przestępczości zorganizowanej obejmują policję, straż graniczną, służby celne, organy informacji finansowej i departament dochodzeń podatkowych.

6.4.1. Policja

Polska ma tylko jedną policję krajową, ustanowioną jako uzbrojone i umundurowane siły porządkowe w gestii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Na jej czele stoi Komendant Główny Policji i jego trzech zastępców (odpowiedzialnych za prewencję i ruch drogowy, sprawy kryminalne oraz logistykę i administrację). Istnieją ponadto jednostki bezpośrednio podporządkowane Komendantowi Głównemu, w tym gabinet Komendanta Głównego i Krajowe Centrum Informacji Kryminalnych¹, odgrywające istotną rolę we współpracy na szczeblu krajowym i międzynarodowym.

6.4.1.1. Biuro Wywiadu Kryminalnego

Zadaniem Biura Wywiadu Kryminalnego jest zbieranie informacji i danych wywiadowczych, tak aby przyczynić się do wykrywania przestępstw i stosownych procesów decyzyjnych. Biuro ma kompetencje ogólnokrajowe i ściśle współpracuje z punktami kontaktowymi ustanowionymi do celów wywiadowczych we wszystkich województwach.

Biuro jest między innymi odpowiedzialne za aktywne zbieranie informacji ze wszystkich dostępnych źródeł, koordynację i monitorowanie rekrutacji i wykorzystania informatorów, zapewnienie informacji kryminalnych i danych wywiadowczych w specjalistycznych bazach danych, służy także jako centralny punkt w komunikacji międzynarodowej. Prace przygotowawcze zmierzające do integracji biura SIRENE z platformą wymiany informacji są bardzo zaawansowane.

¹ Struktura organizacyjna jest opisana w 2.2.1.

6.4.1.2. Centralne Biuro Śledcze

Biuro utworzono w 2000 r. jako centralną służbę śledczą z kompetencjami ogólnokrajowymi do prewencji i zwalczania przestępczości zorganizowanej, gospodarczej i narkotykowej, terroryzmu i ekstremizmów. Ma filie we wszystkich województwach i zatrudnia w sumie prawie 1600 policjantów. Na szczeblu krajowym współpracuje z policją we wspólnych grupach zadaniowych oraz wspiera zadania innych jednostek i służb poprzez wymianę informacji i koordynację działań lub wspólne zespoły. Na szczeblu ponadnarodowym jest zaangażowane w szkolenia i programy konsultacji, do celów wywiadowczych wymienia dane wywiadowcze i informacje z partnerami międzynarodowymi.

6.4.2. Służby celne

Polskie służby celne są podporządkowane Ministerstwu Finansów, mają główną siedzibę w Warszawie i są organizacyjnie podzielone na 15 izb celnych na szczeblu regionalnym, 51 urzędów celnych i 173 oddziały celne. Zatrudniają w sumie około 13 800 osób.

Mają ograniczone kompetencje śledcze dotyczące poważnych przestępstw i przestępczości zorganizowanej, ograniczające się do wstępnej fazy dochodzenia. Sprawy są następnie przekazywane do dalszego zbadania policji lub straży granicznej, służby celne służą tylko pomocą w razie konieczności. Służby celne są obecne w punktach przekraczania granicy, utrzymują także jednostki mobilne; monitorowanie i kontrola zielonych granic leży w kompetencjach straży granicznej. Służba jest upoważniona do stosowania specjalnych metod dochodzeniowych¹, jednak z uwagi na fakt, że jest to stosunkowo nowa kompetencja, nie zdobyła jeszcze wielu doświadczeń na tym polu.

6.4.3. Polska straż graniczna

Polska straż graniczna zatrudnia prawie 16 000 osób i jest powołana do ochrony granic państwowych. Zadaniem straży jest wykrywanie i dochodzenie w sprawach przestępstw i wykroczeń związanych z granicami, także w przypadku przestępczości zorganizowanej, oraz ochrona przed tymi zjawiskami. Współpracuje ze służbami i jednostkami krajowymi i międzynarodowymi poprzez krajowe punkty kontaktowe, wspólne punkty kontaktowe na granicach i inne kanały oraz jest zaangażowana w dochodzenia prowadzone wspólnie z innymi służbami. Jej biuro współpracy międzynarodowej jest centralnym punktem dla współpracy granicznej, europejskiej i międzynarodowej straży granicznej i zajmuje się wszelką komunikacją międzynarodową.

¹ Np. wykorzystanie tajnych agentów, przejmowanie korespondencji i kontrolowanie przesyłek.

RESTREINT UE

Straż graniczna wypracowała własne możliwości w zakresie analizy kryminalnej, jest także upoważniona i dysponuje stosownym doświadczeniem w stosowaniu specjalnych środków dochodzeniowych, w szczególności w korzystaniu z pracy informatorów i tajnych współpracowników.

6.4.4. Generalny Inspektor Informacji Finansowej

Generalny Inspektor Informacji Finansowej stoi na czele polskiego Departamentu Informacji Finansowej i jest odpowiedzialny za zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Otrzymuje i analizuje informacje dotyczące podejrzanych transakcji finansowych i w przypadkach uzasadnionego podejrzenia czynu przestępczego przekazuje sprawę prokuraturze do zbadania przez policję.

Na szczeblu międzynarodowym Inspektor uczestniczy w grupach roboczych i wymianie informacji, głównie poprzez sieć Departamentu Informacji Finansowej lub na podstawie umów dwustronnych - bezpośrednio z takimi departamentami. Polski Departament Informacji Finansowej bierze także udział w grupie Egmont.

Ogólnie zespół oceniający jest zdania, że polskie organy ochrony porządku publicznego i struktury administracyjne stanowią funkcjonalny system, który zapewnia odpowiednie wykonanie wszystkich zadań. Jednak obecny podział funkcji powoduje nakładanie się kompetencji. W konsekwencji konieczna jest ścisła koordynacja. Odnosi się to w szczególności do obszarów związanych z poważnymi przestępstwami o charakterze ponadgranicznym i przestępczości zorganizowanej, gdzie kompetencje przysługują różnym służbom, które są jednocześnie upoważnione do stosowania specjalnych środków dochodzeniowych. Specjaliści są zdania, że ściślejsza współpraca i wspólne działanie w tym obszarze przyczyniłyby się do lepszego wykorzystania zasobów i pomogłyby uniknąć wszelkich możliwych konfliktów.

6.5. BAZY DANYCH

6.5.1. Policyjne bazy danych¹

6.5.1.1. Krajowy system informacji policji (KSIP)

System wdrożono w 2003 r., stanowi główny instrument wsparcia zadań policji związanych z dochodzeniami w sprawach kryminalnych, operacyjnych, prewencji i ruchu drogowego. Zawiera różne rodzaje informacji, także liczby, daty, teksty, zdjęcia, nagrania dźwiękowe i filmy video i jest dostępny wszystkim pracownikom policji.

¹ Administrowane przez Biuro Wywiadu Kryminalnego w Komendzie Głównej Policji.

RESTREINT UE

System ma strukturę modułową, pozwalającą na odnajdywanie powiązań między elementami w różnych modułach, częściowo automatycznie.

Obecnie system zawiera następujące moduły:

- **Osoba** – (sprawcy czynów kryminalnych, osoby poszukiwane lub zaginione, osoby bez prawa jazdy, osoby o nieustalonej tożsamości, niezidentyfikowane zwłoki, osoby niemające prawa brania udziału w imprezach masowych, opisy osób, zdjęcia, adresy, dokumenty tożsamości¹);
- **Przedmiot** – (skradzione pojazdy, dokumenty, przedmioty, dzieła sztuki, które pozostają w obszarze zainteresowania policji);
- **Broń** – (zagubiona broń, wydane pozwolenia na broń);
- **Biuletyn** – (ważne wydarzenia pozostające w obszarze zainteresowania policji);
- **Przestępstwa**
- **Postępowania**
- **Ruch drogowy** – (stosowany system punktów karnych za drobne wykroczenia, odebrane prawa jazdy, osoby pozbawione prawa prowadzenia pojazdów).

6.5.1.2. Centralny system informacyjny (SMI)

Od 4 lipca 2004 r. SMI stanowi centralną bazę danych, w której gromadzi się dane dotyczące wywiadu kryminalnego na potrzeby policji.

Do celów systemu termin „informacja” zdefiniowany jest w przepisach jako wszystkie rodzaje danych, o dowolnym stopniu wiarygodności (w tym dane osobowe), pochodzące z dowolnych źródeł, w szczególności zebrane w ramach działań policji i uznane za potencjalnie przydatne w obszarze zwalczania przestępczości.

Wszelkie ogólnodostępne, poufne lub tajne informacje i dane wywiadowcze zebrane przez policję, które mogą przyczynić się do wykrywania przestępstw, ich sprawców, rozpracowania struktur organizacji przestępczych i metod popełniania przestępstw mogą być gromadzone i przetwarzane w SMI. W określonych przypadkach, gdy istnieje możliwość zakłócenia lub uniemożliwienia dochodzenia lub innych działań, wprowadzenie danych może zostać zawieszone. Informacje dostarczane są przez wszystkich pracowników policji przy użyciu standardowego systemu składania sprawozdań, a decyzja o wprowadzeniu informacji do systemu jest podejmowana przez funkcjonariuszy wyższych rangą.

Wszystkie informacje, które mają być wprowadzone do SMI muszą zostać ocenione² przez funkcjonariusza składającego sprawozdanie przy zastosowaniu standardowego systemu 4x4. Do analizowania zawartości bazy danych stosuje się konkretne przedmioty lub grupy³.

¹ Planowanie jest dołączenie danych dotyczących DNA i odcisków palców (tylko zdjęcie).

² Ocena jest polem obowiązkowym przy archiwizowaniu danych.

³ Np. adres, dokument, firma, rachunek, osoba, pojazd, telefon, zdarzenie, zapytanie lub sprawozdanie.

RESTREINT UE

Zgodnie z decyzją dyrektora Biura Wywiadu Kryminalnego (zatwierdzoną przez Komendanta Głównego Policji) utworzono ponad 25 podzbiorów tematycznych, nazywanych „przypadkami”, zawierających informacje uznane za istotne z punktu widzenia analizy kryminalistycznej¹. Niektóre z tych podzbiorów odpowiadają tematowi sześciu AWF, do których przyłączyła się Polska.

Na bazie informacji zebranych w SMI przeprowadza się analizy. Biuro Wywiadu Kryminalnego przeprowadziło na przykład szczegółową analizę informacji związanych z grupami kibiców piłki nożnej. W ten sposób rozpoznać można braki w informacjach i zagrożenia. Mechanizm ten będzie stosowany w odniesieniu do informacji dotyczących mistrzostw w piłce nożnej, które odbędą się w Niemczech, utworzono nawet nowy podzbiór tematyczny FIFA 2006.

Podobne zasady mają zastosowanie na szczeblu wojewódzkich komend policji, we wszystkich sprawach stanowiących zagrożenie na szczeblu regionalnym.

Dostęp do SMI jest ściśle ograniczony, kontrolowany i dokumentowany. Od 1 stycznia 2006 r. w kraju były 134 stanowiska SMI i 265 użytkowników upoważnionych do wprowadzania danych i do dostępu do nich i ich analizowania. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez funkcjonariuszy nie ma większych opóźnień we wprowadzaniu danych, informacje są archiwizowane w ciągu jednego lub dwóch dni. Planuje się jednak zainstalowanie modułów wprowadzania danych w powiatach, tak aby jeszcze przyspieszyć pracę².

6.5.1.2.1. Centralna baza danych pochodzących z inwigilacji (CBIU)

Jest to jeden z najnowszych podzbiorów SMI, czekających na wdrożenie³. Zaprojektowano go do zbierania, przetwarzania i przekazywania informacji otrzymywanych przez funkcjonariuszy policji podczas inwigilacji prowadzonej przez wyspecjalizowane jednostki Komendy Głównej i komend wojewódzkich.

Informacje można wymieniać dzięki tzw. „biuletynom” zawierającym opisy osób, miejsc, pojazdów i przestępstw uzyskanych podczas akcji policyjnych.

Dostęp do CBIU będzie ograniczony do tych jednostek, które wprowadzają dane.

6.5.1.3. Centralna baza danych o informatorach policyjnych (OBOZI)

Nowa⁴ baza danych wszystkich polskich informatorów policyjnych będzie stosowana do:

- sprawdzania rejestracji informatorów;
- zapewnienia policji informatorów (w każdym momencie);

¹ Może to dotyczyć np. określonych czynów podlegających karze, wydarzeń, modi operandi, grup zorganizowanych.

² Powiat jest jednostką podziału administracyjnego podrzędną wobec województwa.

³ Czeki na zatwierdzenie/certyfikację Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

⁴ Czeki na wdrożenie.

RESTREINT UE

- oceny operacyjnego potencjału wszystkich kategorii informatorów: (informator, współpracownik, agent i konsultanci¹);
- oceny wiarygodności informacji i informatorów w porównaniu z danymi zawartymi w SMI (dotyczącymi informacji zebranych od informatorów).

OBOZI ma pomagać w odpowiednim wykorzystaniu informatorów i właściwym zlecaniu im zadań.

Nie będzie zawierała danych osobowych, ale poda informacje na temat funkcjonariusza zajmującego się danym źródłem.

Dostęp do bazy będzie ograniczony do wydziałów śledczych policji w Komendzie Głównej i komendach wojewódzkich.

6.5.1.4. Baza danych Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych (KCIK)

Dane zawierają informacje o:

- przestępstwach,
- osobach, przeciwko którym toczy się dochodzenie,
- przedmiotach użytych do popełnienia przestępstwa lub zagubionych i związanych z przestępstwem,
- firmach, spółkach cywilnych, fundacjach, stowarzyszeniach podejrzanych o to, że posłużyły do dokonania przestępstwa,
- numerach rachunków bankowych lub maklerskich użytych do popełnienia przestępstwa.

Ustawa dotycząca KCIK szczegółowo określa dostęp i procedury przechowywania i zawiera dwa wykazy stosownych władz:

¹ Definicja w „Instrukcji dotyczącej pracy operacyjnej policji”.

RESTREINT UE

- 29 „podmiotów zobowiązanych”¹, które odpowiadają na zapytania, ale nie są upoważnione do zgłaszania zapytań do bazy KCIK. Każdy z tych podmiotów prowadzi własną bazę danych w ramach swoich kompetencji, podczas gdy w bazie KCIK przechowuje się zarchiwizowane zapytania i odpowiedzi.
- 15 „podmiotów uprawnionych”², które mają dostęp do zarejestrowanych danych, mogą zgłaszać zapytania i przeszukiwać bazę, tak aby wykrywać i ścigać sprawców przestępstw oraz zapobiegać przestępczości i zwalczać ją.

6.5.2. Niepolicyjne bazy danych dostępne w Komendzie Głównej Policji.

Bazy te obejmują bazę danych Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), centralne rejestry skazanych i tymczasowo aresztowanych (CKSiTA), informacje o cudzoziemcach (STAY), dostęp do niemieckiej BKA - bazy danych o pojazdach, dokumentach i przedmiotach zagubionych w Niemczech, bezpośredni dostęp do *Automated Search Facility/Stolen Travel Documents* (ASF-STD) Interpolu w Lyonie i do *National Crime Information Centre* amerykańskiego FBI (NCIC FBI) utraconych pojazdów i łodzi.

6.5.3. Bazy danych celnych

Polskie służby celne utrzymują własne bazy danych zawierające dane dotyczące nieprawidłowości w handlu zagranicznym (IntraKC), spraw karno-skarbowych (ESKS), informacji dotyczących naruszeń przekraczających równowartość 10 000 EUR (OWNERS) i wartości celnej przedmiotów pozwalające na sprawdzenie wartości zgłoszonych do odprawy przywożonych towarów (TWC). Mają również dostęp do światowej bazy danych naruszeń prowadzonej przez Światową Organizację Celną WCO (CEN).

¹ Są to organy administracji rządowej lub organy samorządu terytorialnego właściwe w sprawach ewidencji ludności, Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, ewidencji wojskowej osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej, centralnej ewidencji pojazdów, centralnej ewidencji kierowców, rejestracji pojazdów, nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, administracji geodezyjnej i kartograficznej, ewidencji gruntów i budynków lub rejestracji stanu cywilnego, sądy prowadzące Krajowy Rejestr Sądowy i księgi wieczyste, organy Inspekcji Ochrony Środowiska, organy Państwowej Straży Pożarnej, organy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Komisja Nadzoru Bankowego, Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych, Państwowa Straż Rybacka, nadleśniczowie i dyrektorzy regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezes Głównego Urzędu Statystycznego i dyrektorzy urzędów statystycznych w zakresie prowadzonych przez nich krajowych rejestrów urzędowych, dyrektor Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego, dyrektorzy jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, Główny Inspektor Inspekcji Handlowej, Państwowa Straż Łowiecka.

² Są to organy prokuratury, organy policji, organy straży granicznej, organy celne, urzędy skarbowe, organy kontroli skarbowej, wywiad skarbowy, Biuro Ochrony Rządu, Żandarmeria Wojskowa, organy informacji finansowej, organy administracji publicznej (zajmujące się kwestiami obywatelstwa, cudzoziemców i repatriacji, szef wojskowych służb informacyjnych, Komisja Papierów Wartościowych i Giełd, dyrektor Lasów Państwowych i dyrektorzy regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, dyrektorzy parków narodowych.

6.5.4. Bazy danych straży granicznej

Prócz dostępu do wspólnych baz danych używanych do celów ochrony porządku publicznego, takich jak rejestry administracyjne i źródłowe, straż graniczna utrzymuje również własne, oddzielne bazy. Prowadzone są obecnie prace przygotowawcze do wdrożenia centralnej, zintegrowanej bazy danych zawierającej wszystkie dostępne informacje (także z baz zewnętrznych) poprzez jeden autoryzowany punkt dostępu. Baza ma ruszyć na jesieni 2007 r.

Obecnie stosowane bazy danych zawierają dane wywiadowcze z informacjami o osobach i przedmiotach (EWIDA), dane o naruszeniach prawa związanych z granicami, decyzje dotyczące przekraczania granic (np. odmowy wpuszczenia, wydanie wiz, etc.), sprawy o readmisję (własna wersja SMI) i dane osób i pojazdów przekraczających granice państwowe (Centralne Archiwum Odpraw Celných). To ostatnie jest także dostępne policji, w szczególności Krajowej Jednostce Europolu.

6.5.5. Bazy danych Departamentu Informacji Finansowej

Prócz standardowych roboczych baz danych zawierających dane dotyczące zgłoszonych transakcji Departament Informacji Finansowej utrzymuje także bazę danych analitycznych, rejestr podejrzanych o terroryzm oraz rejestr przeprowadzonych przez siebie kontroli i innych kontroli, o których został poinformowany.

Zespół oceniający zwrócił uwagę, że każdy z polskich organów ochrony porządku publicznego ma własne systemy przechowywania i analizowania danych. Każdy z tych systemów wydaje się być zaprojektowany do wypełniania konkretnych zadań władz, które przechowują potrzebne dane.

Ostatnie zmiany w polskim systemie prawnym zaowocowały dokumentem tworzącym centralną platformę wzajemnego sprawdzania informacji o toczących się sprawach prowadzonych przez wszystkie organy ochrony porządku publicznego i prokuratury w Polsce. Wprowadzono to w KCIK, który w opinii zespołu jest przykładem stosowania dobrych praktyk Unii Europejskiej. Ta baza danych jest bardzo nowoczesna i efektywna, choć wciąż jest jeszcze pole do ulepszeń. KCIK nie daje na przykład możliwości równoczesnego wprowadzania danych i sprawdzania powtórzeń i trafień w bazie. Wprowadzając dane muszą więc wykonać dla każdego wpisu dodatkową operację sprawdzenia.

Ogólnie systemy informacyjne stosowane przez polską policję są bardzo nowoczesne i złożone.

RESTREINT UE

Podczas wizyty nie można było uzyskać aż tak szczegółowych informacji o bazach danych i systemach informatycznych innych organów ochrony porządku publicznego, jednak zaprezentowane projekty, takie jak struktura centralnej bazy danych straży granicznej i KCIK, wykazały, że istnieje wola dalszej poprawy sytuacji.

6.6. WEWNĘTRZNA WYMIANA INFORMACJI

6.6.1. System oceny

Polska policja stosuje system 4x4 do codziennej oceny informacji i danych wywiadowczych. System oceny jest integralną częścią standardowych sprawozdań policyjnych i jest już włączony do podstawowego szkolenia wszystkich funkcjonariuszy policji. Specjaliści chcieliby podkreślić znaczenie tego, by każda informacja zawarta w SMI została oddzielnie oceniona przez funkcjonariusza składającego sprawozdanie.

Przechowywanie danych wywiadowczych w bazach danych SMI jest możliwe tylko gdy wprowadzony jest kod oceny (warunek techniczny). Funkcjonariusze uznali, że potencjalne ryzyko ujawnienia danych wywiadowczych nie zostało oszacowane i że kody klasyfikacji nie są obecnie stosowane. Jednak obecne przepisy dotyczące SMI są właśnie oceniane przez władze.

Informacje otrzymane od innych organów ochrony porządku publicznego (służb celnych, straży granicznej i Departamentu Informacji Finansowej) nie były wystarczające i nie pozwoliły zespołowi oceniającemu na podobnie dokładną ocenę systemów i praktyk.

6.6.2. Wymiana informacji/przepływ informacji

Podano, że w przypadku policji wszystkie nowe sprawy i informacje są natychmiast wprowadzane do bazy danych KSIP; wydaje się, że jest to ugruntowana i powszechna procedura. Większość tych informacji jest potem przenoszona do bazy danych KCIK i dostępna także innym służbom.

Procedura ta pozwala policji na niezakłócone przesyłanie informacji między jednostkami na wszystkich szczeblach i zapewnia dodatkowo władzom centralnym ogólny zarys sytuacji. Stanowi także wystarczający zasób informacji dla większości funkcjonariuszy, a ich codzienna praca jest łatwo dostępna.

Służby celne i straż graniczna wykorzystują do usprawnienia wewnętrznego przepływu informacji własne systemy informacji i bazy danych i, choć w stopniu mniejszym niż policja, przekazują dane do bazy danych KCIK.

RESTREINT UE

Jak ustalił zespół oceniający, większość danych przechowywanych w międzyinstytucjonalnej bazie danych KCIK pochodzi z policji. Zespół stwierdził, że służby celne i straż graniczna wprowadza do KCIK niewielką ilość danych, choć rozmiar tych służb i ilość spraw kryminalnych, które prowadzą, jest dość znaczna.

Ponadto wydaje się, że brakuje pomysłu, jak lepiej wykorzystywać KCIK. Na przykład Biuro Wywiadu Kryminalnego nie ma bezpośredniego dostępu do KCIK, a nawet niewygodny, lecz jednak możliwy dostęp niebezpośredni wykorzystywany jest tylko wyjątkowo do sprawdzenia informacji lub wystąpienia o dopasowanie danych.

Biuro Wywiadu Kryminalnego potrzebuje zawsze pewnej informacji, że inne służby mogą być w posiadaniu jakichś użytecznych informacji, w takiej sytuacji konieczne sprawdzenia zostaną raczej dokonane bezpośrednio poprzez punkty kontaktowe w innych organach ochrony porządku publicznego i w ich bazach danych, a nie w KCIK. Podczas gdy funkcjonariusze policji uważają taką praktykę za wystarczającą, oceniający są zdania, że można usprawnić koordynację działań i dochodzeń z innymi służbami.

Gdy istnieją uzasadnione podejrzenia, że dokonano prania pieniędzy, Departament Informacji Finansowej przekazuje tę informację bezpośrednio prokuraturze do rozpatrzenia, nie informując policji. W konsekwencji taka informacja/dane wywiadowcze są dalej przekazywane na wniosek do KCIK.

6.6.3. Wymiana danych wywiadowczych

Przedstawiciele operacyjnych jednostek policji potwierdzili, że standardową praktyką jest natychmiastowe wprowadzanie nowych danych wywiadowczych do SMI, czasem równocześnie z wprowadzeniem odpowiednich (dostępnych) informacji do KSIP. Istnieje jasne i potwierdzone rozróżnienie między oboma systemami. SMI i znajdujące się tam dane wywiadowcze są wyłącznie do użytku policji. Dostęp do SMI jest w pewien sposób ograniczony dla jednostek regionalnych, mogą one tylko częściowo korzystać z zasobów, ze „swoich” danych wywiadowczych. Biuro Wywiadu Kryminalnego w Warszawie ma dostęp do wszystkich danych i dzięki temu jest w stanie koordynować działania.

Inne organy ochrony porządku publicznego korzystają w przypadku danych wywiadowczych z oddzielnych baz danych i nie dzielą się regularnie informacjami z innymi służbami.

W konkretnych przypadkach udziela się odpowiedzi na formalne zapytania, lecz według specjalistów jest to raczej wyjątek niż reguła.

RESTREINT UE

Informatorzy są istotnym źródłem danych wywiadowczych dla wszystkich polskich służb. Policja dysponuje wewnętrznym systemem rejestrowania informatorów, oceny ich wartości operacyjnej, zlecania im zadań według potrzeb i przetwarzania otrzymanych informacji; nie istnieje taki system wspólny dla wszystkich organów ochrony porządku publicznego, które mogą korzystać z pracy informatorów. Służby celne i straż graniczna mają swoje własne, oddzielne systemy i nie rejestrują swoich informatorów w policji. Specjaliści są zdania, że system powinien zostać poprawiony, tak aby uniknąć nakładania się kompetencji.

6.6.4. System łączności

Prócz tradycyjnych środków łączności (faks, telefon, radio) wszystkie polskie organy ochrony porządku publicznego mają zainstalowaną zaawansowaną technologicznie infrastrukturę. Sieci wewnętrzne są szeroko dostępne, choć nie obejmują najniższego szczebla organizacyjnego.

Przepływ informacji i łączność są uzupełniane skomplikowanymi bazami danych, ocenianymi i przygotowanymi do dalszych udoskonaleń.

Kanały łączności między organami ochrony porządku publicznego opierają się głównie na sieci poczty wewnętrznej między ministerstwami i systemie poczty papierowej przesyłanej z jednostek dowodzenia do stosownych jednostek wykonawczych.

Zespół specjalistów uważa, że opóźnienia właściwe dla takiego systemu można znacznie zmniejszyć przez wprowadzenie systemu bezpiecznej poczty elektronicznej łączącego wszystkie organy ochrony porządku publicznego.

6.6.5. Analiza

Analiza kryminalistyczna jest dokonywana na różnych poziomach we wszystkich służbach.

Przedstawiciele podali, że wyniki są udostępniane na specjalny wniosek i że nie będzie udostępniania automatycznego. Nie wspomniano także o wspólnym przeprowadzaniu analiz.

W policji, na szczeblu centralnym i regionalnym, wyniki analiz są stosowane do określania priorytetów pracy i do rozporządzania zasobami. Władze podały, że odpowiedni mechanizm będzie zgodny z koncepcją przygotowaną przez Biuro Wywiadu Kryminalnego i zatwierdzoną przez Komendanta Głównego Policji w styczniu 2005 r.

RESTREINT UE

6.6.6. Współpraca wewnątrz instytucji i między nimi

Ustanowienie krajowych priorytetów w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i terroryzmu jest prowadzone przez zespół międzyinstytucjonalny, który uwzględnia pracę różnych ministerstw, i przygotowuje krajowy program działania przekazywany polskim organom ochrony porządku publicznego. Jak stwierdzono podczas wizyty, zawiera on ogólne wskazówki dotyczące obszarów przestępczości, które powinny stać się priorytetami dla każdej ze służb w ramach jej kompetencji. Przedstawiciele władz, z którymi rozmawiano podczas oceny nie wydawali się być w pełni poinformowani, jak w praktyce wygląda ustanawianie krajowych priorytetów strategicznych, a w szczególności o:

- wkładzie każdego organu ochrony porządku publicznego,
- rezultatach współpracy między organami i współpracy międzynarodowej oraz
- wynikach sprawozdań dotyczących przestępczości zorganizowanej i sprawozdań OCTA wydawanych przez Europol.

Specjaliści uznali, że taki proces ustanawiania priorytetów krajowych nie zachęca do współpracy z innymi organami w wypracowywaniu celów i priorytetów danej służby. To w tym obszarze zespół międzyinstytucjonalny powinien aktywnie promować wymianę i udostępnianie informacji i współpracę w ramach wspólnych grup.

Podczas spotkań z przedstawicielami różnych organów ochrony porządku publicznego zaangażowanych w zwalczanie przestępczości zorganizowanej nie było krytycznych uwag dotyczących poziomu współpracy operacyjnej.

Podczas wizyty w Krakowie podano przykłady przypadków współpracy policji i straży granicznej. Także podczas spotkań w Warszawie wspomniano o pracy wspólnych zespołów i współpracy między organami, prowadzonej np. w formie:

- zespołów koordynacyjnych ds. zapobiegania atakom terrorystycznym,
- międzydepartamentalnych grup zadaniowych, wyznaczonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do specjalnych zadań związanych w szczególności z określonymi rodzajami przestępstw, np. przemytem papierosów,
- wspólnych grup dochodzeniowych lub współpracy operacyjnej.

Podczas prezentacji wspomniano o dwóch „centralnych” programach koordynacyjnych:

- krajowa konferencja i umowa w sprawie współpracy i zwalczania nielegalnego zdobywania lub przesyłania antyków, oraz
- krajowy program zwalczania i zapobiegania handlowi ludźmi.

RESTREINT UE

Podano również informację o wspólnej grupie odpowiedzialnej za wkład do OCTA. Trudno było jednak uzyskać jasny obraz kompetencji i obecnych działań podejmowanych przez te organy.

Zespół oceniający stwierdził, że współpraca na poziomie operacyjnym działa dobrze poprzez istniejące i ugruntowane kontakty osobiste, lecz doszedł także do wniosku, że kontaktom tym brakuje formalnej struktury. Wspomniano, że władze polskie planują wdrożenie europejskiego modelu wywiadu kryminalnego (ECIM). Zespół pochwalił ten zamiar i uznał, że pomoże to zapewnić bardziej ustrukturyzowane podejście do koordynacji strategicznych i operacyjnych priorytetów w organach. Usprawni to współpracę poprzez regularne spotkania zarówno na szczeblu strategicznym, jak i operacyjnym.

6.7. ZEWNĘTRZNA WYMIANA INFORMACJI

6.7.1. Przepływ informacji

W każdym z organów zewnętrzna wymiana informacji odbywa się według dobrze ugruntowanych procedur i praktyk. Problemy pojawiają się w przypadku przepływu informacji wewnątrz organów. Narzędziem przewidzianym do takiej wymiany jest KCIK, lecz nie jest w pełni wykorzystywany. Ocena ryzyka w przypadku wykorzystania danych wywiadowczych przekazanych za granicę jest pozostawiona funkcjonariuszowi prowadzącemu dochodzenie, a polskie organy ochrony porządku publicznego nie dysponują pisemnymi wskazówkami ustanawiającymi kryteria oceny takiego ryzyka. Jak podali niektórzy polscy funkcjonariusze, może to zaowocować organiczeniem wymiany z partnerami zagranicznymi i z Europolem w przypadkach gdy funkcjonariusz prowadzący sprawę, według swojej subiektywnej oceny, uzna informację za nie w pełni wiarygodną lub nie jest w pełni poinformowany o warunkach i możliwościach oferowanych przez współpracę z Europolem lub dzięki innym kanałom współpracy międzynarodowej.

6.7.2. Kanały komunikacji

Różne organy ochrony porządku publicznego w Polsce mają różne kryteria doboru kanałów współpracy międzynarodowej.

Polska policja stosuje podejście scentralizowane. Kanał jest wybierany przez Biuro Wywiadu Kryminalnego w Komendzie Głównej Policji. Jednak funkcjonariusz prowadzący dochodzenie na szczeblu lokalnym ma możliwość wpłynięcia na decyzję poprzez wskazanie swoich preferencji. Aby ułatwić międzynarodową wymianę informacji, policja wyznaczyła we wszystkich województwach oficerów łącznikowych, wspierających niższe szczeble i udzielających porad, np. w przygotowywaniu komunikatów, które są przesyłane Komendzie Głównej.

RESTREINT UE

Mimo obowiązywania ogólnej zasady, że wymiana informacji dotyczących państw członkowskich jest prowadzona poprzez Europol, kilka przykładów przedstawionych podczas wizyty pokazało, że w praktyce nie zawsze tak się dzieje. Ponadto w niektórych przypadkach decyzja o sprawdzeniu w AWF Europolu lub prośba do Europolu o pomoc wydawała się wynikać raczej z osobistych kontaktów, a nie znajomości wszystkich AWF lub projektów operacyjnych i służb Europolu. Nie istnieją specjalne, szczegółowe wskazówki regulujące dobór kanału współpracy. Może to zaowocować podejściem niespójnym, i, jeśli nałożyć się na brak wiedzy o Europolu na szczeblu lokalnym lub regionalnym - mniejszym wykorzystaniem kanałów Europolu w przypadkach, w których należałoby je wykorzystać.

Podobne podejście jest stosowane przez służby celne, gdzie wszystkie informacje w sprawach o potencjalnym znaczeniu międzynarodowym są przekazywane do biura centralnego, zajmującego się współpracą międzynarodową i podejmującego decyzję o kanale współpracy. Również tu nie istnieją pisemne wskazówki a decyzje są podejmowane *ad hoc* przez osobę odpowiedzialną w biurze centralnym.

W straży granicznej decyzja o kanale współpracy międzynarodowej jest pozostawiana funkcjonariuszowi prowadzącemu dochodzenie w jednostce operacyjnej, który przekazując informację do Komendy Głównej, wskazuje preferowany kanał. Za każdym razem decyzja taka musi być zatwierdzana przez odpowiednich przełożonych, zgodnie z wdrożonymi procedurami, i może zostać zmieniona.

Preferowanym kanałem współpracy międzynarodowej w pracach Generalnego Inspektora Informacji Finansowej jest sieć Departamentu Informacji Finansowej. Jednak ten kanał jest zarezerwowany wyłącznie do wymiany informacji między departamentami informacji finansowej. Istnieją inne kanały, takie jak *Egmont Secure Web*, służące do sprawdzania informacji w innych źródłach, także w policji i innych organach ochrony porządku publicznego na szczeblu UE.

Zespołowi oceniającemu powiedziano, że przygotowuje się rozszerzenie już wspomnianej sieci polskich oficerów łącznikowych obejmującej 9 funkcjonariuszy do 17 w 2010 r.; mieliby oni pracować dla wszystkich służb. Specjaliści uznali tę inicjatywę za słuszną i zachęcają wszystkie organy do skorzystania z tej możliwości.

Prócz tej sieci straż graniczna ma swoich oficerów łącznikowych w polskich ambasadach w Berlinie (DE), Brukseli (BE), Kijowie (UA) i Moskwie (RU).

RESTREINT UE

Zespół specjalistów odniósł wrażenie, że funkcjonariusze organów ochrony porządku publicznego dysponowali ograniczoną wiedzą o możliwościach współpracy międzynarodowej i wymiany informacji. Fakt, że Europol jest stosunkowo nowym kanałem wyjaśnia czemu wciąż raczej wybiera się Interpol, kontakty dwustronne i oficerów łącznikowych, nawet w przypadkach, gdy należałoby raczej wykorzystać Europol. W opinii zespołu środkami, które mogłyby natychmiast poprawić sytuację może być rozszerzenie kompetencji regionalnych oficerów łącznikowych do kontaktów z Interpolem, tak aby stali się punktami kontaktowymi dla całej komunikacji międzynarodowej oraz zachęcanie krajowej policji do wykorzystywania Europolu.

6.7.3. Koordynacja komunikacji międzynarodowej

Nie istnieje ogólna koordynacja międzynarodowej komunikacji polskich organów ochrony porządku publicznego. Wszystkie służby i kilka jednostek pozawierało wiele umów dwustronnych ułatwiających bezpośrednią komunikację międzynarodową.

Biuro Wywiadu Kryminalnego wdrożyło w policji system pozwalający na zachowywanie informacji o wszystkich wchodzących i wychodzących międzynarodowych prośbach przechodzących przez Biuro. W rezultacie możliwe jest sprawdzenie czy informacje już przekazano i którego kanału poprzednio używano. Ta wewnętrzna baza danych zachowuje informacje o komunikacji poprzez Interpol, Europol i oficerów łącznikowych, a w przyszłości także poprzez SIRENE.

Straż graniczna zorganizowała wydział współpracy międzynarodowej, biorący udział we wszelkiej komunikacji międzynarodowej. Jak podali jego przedstawiciele, nawet w przypadkach bezpośredniej współpracy granicznej (np. spotkania grup roboczych) centralne biuro jest informowane, w miarę możliwości z wyprzedzeniem, a jeśli nie, to przynajmniej otrzymuje protokoły lub sprawozdania dotyczące wszystkich takich dokonanych wymian informacji.

Procedury celne wymagają przekazania wszystkich informacji wysyłanych za granicę do głównego biura, które zajmuje się ich wysyłaniem. Wyznaczono punkt kontaktowy dla współpracy z Europolem (zawsze prowadzonej poprzez Krajową Jednostkę Europolu).

RESTREINT UE

Specjaliści stwierdzili, że w przypadku wykorzystania Europolu jako platformy wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi statystyki z 2005 r. dotyczące Polski wykazały stosunkowo niski poziom wymiany informacji w porównaniu z innymi państwami członkowskimi. Mimo że we wszystkich organach ochrony porządku publicznego istnieją mechanizmy koordynujące i rejestruje się niektóre informacje wysyłane za granicę lub stamtąd otrzymywane, stosowane procedury powinny być usprawnione, tak aby obejmować większy zakres. Mimo iż bezpośrednia wymiana dwustronna przynosi pewne korzyści, Biuro Wywiadu Kryminalnego powinno być informowane o sprawie.

6.7.4. Krajowa Jednostka Europolu

Polska Krajowa Jednostka Europolu nie jest oddzielnym biurem w strukturze Komendy Głównej Policji, jej zadania są wypełniane przez dwa różne biura¹:

- Gabinet Komendanta Głównego - sprawy polityczne i strategiczne, takie jak zarząd i spotkania szefów Krajowych Jednostek Europolu;
- Centralne Biuro Śledcze - codzienna wymiana danych operacyjnych.

Taka struktura organizacyjna obowiązuje od 1 lutego 2006 r., jest więc zbyt wcześnie by oceniać jej skuteczność.

W Centralnym Biurze Śledczym główne zadania personelu są podzielone według kanałów informacyjnych. Dwie osoby mają za zadanie wymianę informacji z Europolem, lecz mogą także wspomagać kolegów wymieniających informacje z Interpolem i odwrotnie.

Specjaliści ocenili, że jest to elastyczne rozwiązanie optymalizujące wykorzystanie zasobów. Jednak nie wydaje się prawdopodobne by w przyszłości z rosnącą ilością informacji przekazywanych i otrzymywanych z Europolu radziły sobie tylko dwie osoby.

Fakt, że nie ma obecnie przedstawicieli straży granicznej i służb celnych w biurze zajmującym się kwestiami związanymi z Europolem może zniechęcić te organy do współpracy z Europolem i do uczestnictwa w AWF.

¹ Zgodnie z przepisami ustanowionymi w regulaminie Komendy Głównej Policji (wszedł w życie 1 lutego 2006 r.).

RESTREINT UE

Jak już podano, wydział w Centralnym Biurze Śledczym nie ma bezpośredniego dostępu do systemu KCIK. W celu sprawdzenia personel musi kopiować informacje na nośniki pamięci i przenosić się do innego biura, poza budynkiem gdzie mieści się KCIK. W konsekwencji Biuro Wywiadu Kryminalnego Komendy Głównej Policji nie sprawdza regularnie czy obiekty zainteresowania policji nie są również obiektem zainteresowania innych polskich organów ochrony porządku publicznego lub czy nie są przez nie zarejestrowane.

Brak obecnie zasobów pozwalających na tłumaczenie wszystkich informacji wymienianych na szczeblu międzynarodowym, w szczególności z Europolem. Z tego powodu tłumaczenie dokumentów zleca się czasem oficerowi łącznikowemu Europolu, co spowalnia rzeczywiste dostarczenie informacji do Europolu i otrzymanie w Polsce produktów i usług Europolu.

6.7.5. Polski wydział w Europolu

Sytuacja w Krajowej Jednostce Europolu jest nadzorowana przez jednego oficera łącznikowego z policji w Europolu; inne polskie organy ochrony porządku publicznego nie są tam obecne. Władze powiedziały zespołowi oceniającemu, że uznano to za problem i że straż graniczna planuje oddelegować funkcjonariusza do polskiego wydziału w Europolu i że rozpatrują to także służby celne.

Oddelegowany funkcjonariusz nie ma bezpośredniego dostępu do żadnych polskich baz danych i musi je przeszukiwać poprzez Krajową Jednostkę Europolu.

6.7.6. Informacje związane z AWF

Polskie organy ochrony porządku publicznego uczestniczą w sześciu AWF i zapewniały wkłady do innych AWF nie będąc członkiem grup prowadzących analizy. Poziom uczestnictwa, jakość i ilość informacji różni się zależnie od przypadku.

W chwili obecnej na przykład Polska ani nie uczestniczy w AWF Sustrans, ani nie dostarcza wkładów, mimo iż w 2005 r. polski Departament Informacji Finansowej został poinformowany przez instytucje finansowe i inne ośrodki o około 2 500 podejrzanych transakcjach.

Jak podano powyżej, Departament Informacji Finansowej przekazuje takie informacje bezpośrednio i tylko do prokuratury, więc sprawdzenie w AWF Europolu (np. Sustrans lub EEOC Top 100) i w EIS oraz analiza nie są możliwe (możliwość taką daje tylko biuro łącznikowe w Europolu).

RESTREINT UE

Specjaliści są zdania, że Polska, z uwagi na swoją sytuację geokryminalną, jest potencjalnie istotnym partnerem dla grup przestępczych i osób zajmujących się praniem pieniędzy, pochodzących z Europy Wschodniej. Fakt, że policja nie jest zaangażowana w te dochodzenia na wczesnym etapie utrudnia zwalczanie prania pieniędzy i powiązanej z nim działalności przestępczej. Polska mogłaby mieć istotny wkład i odnieść korzyści dla własnych dochodzeń w obszarze prania pieniędzy poprzez wczesne informowanie krajowej policji.

Przedstawiciel Generalnego Inspektora Informacji Finansowej poinformował zespół oceniający, że przygotowywanie wkładów do AWF napotyka na dwa główne problemy:

- można dostarczać informacje dotyczące wyłącznie spraw zamkniętych lub spraw znajdujących się w sądzie,
- brak przepisów pozwalających na zapewnianie takich danych.

Stwierdzono jednak, że jest zainteresowanie współpracą z Europolem i że w Departamencie Informacji Finansowej zostanie wyznaczony pracownik odpowiedzialny za kontakty z Europolem.

Oceniający stwierdzili, że polskie organy ochrony porządku publicznego biorą udział w AWF, lecz że konieczna jest poprawa w tej dziedzinie.

6.7.7. System informacyjny Europolu

Nie ma jeszcze decyzji na temat tego, jakie informacje i jakie źródła będą stosowane do wprowadzania polskich danych do EIS. Możliwym źródłem jest baza danych KCIK, w przypadku której przewidziano taką możliwość już w fazie projektowania. Jednak kategorie i jednostki, w jakie zgrupowane są informacje w KCIK nie odpowiadają kategoriom danych w EIS i musiałyby być dostosowywane, mimo tego stwierdzono, że stosowne rozwiązania techniczne można łatwo zastosować.

6.7.8. Wiedza

Odbyło się wiele seminariów, konferencji i szkoleń opłacanych z różnych programów UE, mających na celu poszerzenie wiedzy o Europolu przez polską policję i inne organy ochrony porządku publicznego. Jednak stwierdzono, że te inicjatywy nie były częścią ogólnej polskiej polityki zwiększania wiedzy, lecz raczej wykorzystaniem możliwości.

RESTREINT UE

Ogólna liczba dotychczas przeszkolonych funkcjonariuszy jest wciąż raczej niewielka, czyli nie można spodziewać się dużej znajomości roli i funkcji Europolu oraz możliwości jakie oferuje współpraca. Jednak funkcjonariusze z Komendy Głównej Policji regularnie prowadzą na podstawowych szkoleniach zajęcia o międzynarodowej współpracy policyjnej.

Pewne informacje z lub o Europolu są okazjonalnie publikowane w biuletynie policyjnym i na internetowej stronie policji, lecz według oficerów policji konieczne jest dalsze zwiększanie wiedzy i będzie się nad tym pracować.

Przedstawiciel straży granicznej stwierdził, że przyjęto politykę zapewniania informacji poprzez regularnie rozpowszechniane biuletyny i sieć wewnętrzną, która daje także możliwość dostarczania informacji poufnych¹. Zgodnie z ich oceną stan wiedzy na poziomie operacyjnym jest całkiem dobry.

Przedstawiciel służb celnych wyjaśnił, że odpowiedni program zwiększania wiedzy o Europolu nie jest potrzebny na poziomie podstawowym, gdyż wszystkie przypadki o potencjalnym wymiarze międzynarodowym są przekazywane do centralnego biura współpracy międzynarodowej oraz z uwagi na stosunkowo małe zaangażowanie w dochodzenia dotyczące poważnych przestępstw i przestępczości zorganizowanej.

Przedstawiciele wszystkich organów ochrony porządku publicznego przyznali, że regularnie otrzymują produkty Europolu, takie jak sprawozdania dotyczące strategii i operacyjne oraz biuletyny. Rozpowszechnianie tych produktów zależy od praktyk wewnętrznych.

Przedstawiciel Prokuratury Generalnej nie był w stanie poinformować o poziomie wiedzy polskich prokuratorów o Europolu, nie było więc możliwe ocenienie czy ma to wpływ na przekazywanie do Europolu informacji o toczących się sprawach, w których bierze udział prokuratura.

Specjaliści są zdania, że ogólna, zintegrowana i ukierunkowana specjalna² strategia dla wszystkich organów ochrony porządku publicznego w Polsce, obejmująca środki specjalne³, pomogłaby zwiększyć i rozpowszechnić wiedzę o możliwościach i znaczeniu współpracy międzynarodowej.

¹ Tylko do użytku oficjalnego.

² Np. studenci szkół policyjnych, naukowcy, wyżsi oficerowie, szkoleniowcy, prokuratorzy.

³ Np. wykłady, szkolenia, staże, wizyty studyjne, rozpowszechnianie produktów drogą elektroniczną.

RESTREINT UE

6.7.9. Ocena wartości Europolu

Zespół oceniający stwierdził, że nie ma wielu doświadczeń ze współpracy z Europolem, jednak w przypadkach gdy takie doświadczenia zostały nabyte, przedstawiciele wszystkich organów ochrony porządku publicznego wyrażali Europolowi uznanie.

7. WNIOSKI OGÓLNE I ZALECENIA ZESPOŁU SPECJALISTÓW

Zespół oceniający jest zdania, że władze polskie są w pełni świadome faktu, że z przystąpienia do UE wynikają dla organów porządku publicznego duże obowiązki. Pracuje nad usprawnieniem swoich organów ochrony porządku publicznego, w szczególności w obszarze współpracy międzynarodowej dotyczącej wymiany i udostępniania informacji. Zespół pozytywnie ocenił oświadczenie Komendanta Głównego Policji złożone podczas spotkania. Stwierdził on, że policja musi zwiększyć kontakty i współpracę z Europolem i uznał, że Europol jest bardzo ważny w zwalczaniu przestępczości granicznej i terroryzmu.

Po rozważeniu faktów opisanych w niniejszym sprawozdaniu zespół oceniający przygotował następujące zalecenia:

7.1 DLA POLSKI

7.1.1. Zwiększyć współpracę polskich organów ochrony porządku publicznego poprzez wdrożenie ECIM opartego między innymi na:

- bardziej ustrukturyzowanym podejściu w ramach wspólnego planowania strategii i ustalania priorytetów,
- zwiększeniu koordynacji na poziomie operacyjnym,
- poprawie wymiany i udostępniania danych wywiadowczych w wymiarze krajowym i międzynarodowym,
- wspólnej roboczej definicji terminu „dane wywiadowcze” (patrz 5.5., 6.4.4., 6.6.2., 6.6.3., 6.6.5. i 6.6.6.).

7.1.2. W przypadku współpracy z Europolem:

- w Krajowej Jednostce Europolu i w wydziale polskim w Europolu - ocenić obsadę, rozważyć wysłanie przedstawicieli straży granicznej i służb celnych i zapewnić bezpośredni dostęp do odpowiednich baz danych,
- ocenić obecną politykę udziału w AWF i poprawić zarówno jakość, jak i ilość wkładów,
- wdrożyć rozwiązania techniczne dotyczące wprowadzania danych do EIS,

RESTREINT UE

- zwiększyć wykorzystanie Europolu poprzez program zwiększenia wiedzy adresowany do wszystkich polskich organów ochrony porządku publicznego (patrz 6.6.2, 6.7.1, 6.7.2, 6.7.3, 6.7.4, 6.7.5, 6.7.6, 6.7.7. i 6.7.8.).

7.1.3. Wdrożenie polityki współpracy międzynarodowej, w tym pisemne wskazówki dotyczące zastosowania kanałów komunikacji (patrz 6.7.2. i 6.7.8.).

7.1.4. Zwiększenie znajomości języków obcych personelu zajmującego się współpracą międzynarodową (patrz 6.7.4.).

7.1.5. Wdrożenie bezpiecznych systemów pocztowych i łączności we wszystkich organach ochrony porządku publicznego i między nimi (patrz 6.6.4.).

7.1.6. Promowanie stosowania i wartości dodanej ogólnej krajowej bazy danych KCIK i dalszy rozwój systemu (patrz 6.5., 6.6.2., 6.7.4. i 6.7.7.).

7.1.7. Ustanowienie mechanizmu koordynacji stosowania przez wszystkie organy ochrony porządku publicznego specjalnych środków dochodzeniowych, w szczególności tajnych agentów i informatorów (patrz 6.4.2., 6.4.3., 6.4.4. i 6.6.3.).

7.1.8. Rozważenie włączenia policji w bezpośrednią wymianę informacji między Departamentem Informacji Finansowej i prokuraturą (patrz 6.6.2, 6.7.6 i 6.7.8).

7.2 DLA EUROPOLU

7.2.1. Rozważenie wykorzystania personelu i wiedzy Europolu do przygotowania i wdrożenia ogólnego polskiego programu zwiększenia wiedzy o Europolu (patrz 6.7.8.).

7.3 DLA INNYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

7.3.1. Rozważenie wdrożenia wspólnej bazy danych do wymiany informacji i koordynacji działań wszystkich organów ochrony porządku publicznego (patrz 6.5.).

7.3.2. Rozważenie przyjęcia polityki pozwalającej na wspólne korzystanie przez wszystkie organy porządku publicznego z pracy własnych oficerów łącznikowych (patrz 6.7.2.).

Inne umowy i porozumienia z państwami członkowskimi na różnych etapach zawierania, jeszcze nieobowiązujące:

Irlandia

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Irlandii o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i innych poważnych przestępstw, sporządzona w Warszawie dnia 12 maja 2001 r. – rozporządzenie nr 111/2003 Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2003 r. dotyczące przedstawienia tej umowy Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.

Cypr

Umowa między Rzeczypospolitą Polską a Rządem Republiki Cypryjskiej w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i innych form przestępczości, podpisana w Nikozji 18 lutego 2005 r. (podpisana).

Republika Czeska

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Czeskiej w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości, ochrony porządku publicznego i współpracy w regionach przygranicznych jest gotowa do podpisania.

Dania

Projekt umowy przygotowany do negocjacji.

Grecja

Projekt umowy przygotowany przed rozpoczęciem negocjacji.

Włochy

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Włoskiej w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości (przygotowana do podpisu).

Łotwa

Projekt umowy przygotowany przed rozpoczęciem negocjacji.

RESTREINT UE

Litwa

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej w sprawie współpracy policji i straży granicznej w regionach przygranicznych w zwalczaniu przestępczości (zgoda Prezesa Rady Ministrów na rozpoczęcie negocjacji: 12 maja 2004 r., negocjacje zakończono).

Holandia

Projekt umowy przygotowany do negocjacji.

Republika Słowacka

Umowa między Rzeczypospolitą Polską a Republiką Słowacką w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości i współpracy w regionach przygranicznych, podpisana w Warszawie 23 marca 2004 r. (podpisana).

2.1.3.2. Z państwami trzecimi

Z państwami trzecimi zawarto następujące, obecnie obowiązujące, umowy:

Armenia

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Armenii o współpracy w zwalczaniu przestępczości, podpisana w Warszawie dnia 6 września 2005 r.

Białoruś

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w zwalczaniu przestępczości, podpisana w Mińsku dnia 8 grudnia 2003 r.

Egipt

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Arabskiej Republiki Egiptu o współpracy w kwestiach bezpieczeństwa, sporządzona w Kairze dnia 17 października 1996 r.

Indie

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Indii o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i międzynarodowego terroryzmu, podpisana w New Delhi dnia 17 lutego 2003 r.

RESTREINT UE

Kazachstan

Porozumienie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kazachstanu o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i innych rodzajów przestępstw, podpisane w Warszawie dnia 24 maja 2002 r.

Meksyk

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i innego rodzaju przestępczości, podpisana w Mieście Meksyku dnia 25 listopada 2002 r.

Mołdawia

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Mołdowy o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i innego rodzaju przestępczości, podpisana w Kiszyniowie dnia 22 października 2003 r.

Maroko

Umowa między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej i Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Królestwa Maroka o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości, terroryzmu i handlu narkotykami, sporządzona w Rabacie dnia 26 czerwca 1995 r.

Rosja

Porozumienie o współpracy między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej, sporządzone w Moskwie dnia 20 listopada 1992 r.

Umowa między Ministerstwem Finansów Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Finansów Federacji Rosyjskiej o dwustronnej pomocy administracyjnej i wymianie informacji o sprawach podatkowych, sporządzona w Moskwie dnia 26 kwietnia 2004 r.

Tadżykistan

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Tadżykistanu o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości, podpisana w Warszawie dnia 27 maja 2003 r.

RESTREINT UE

Tajlandia

Memorandum o porozumieniu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Tajlandii o współpracy w dziedzinie zwalczania narkotyków, sporządzone w Warszawie dnia 23 września 1996 r.

Tunezja

Umowa między Ministrem Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej i Ministrem Spraw Wewnętrznych Republiki Tunezyjskiej, sporządzona w Tunisie dnia 26 września 1994 r.

Ukraina

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, sporządzona w Kijowie dnia 3 marca 1999 r.

Umowa robocza między Ministrem Finansów Rzeczypospolitej Polskiej a Państwową Administracją Podatkową Ukrainy o współpracy w zakresie wymiany informacji otrzymanej w rezultacie działań operacyjnych i dochodzeniowych, sporządzona 29 marca 2005 r.

Wietnam

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Socjalistycznej Republiki Wietnamu o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, podpisana w Warszawie dnia 28 lipca 2003 r.

Inne umowy i porozumienia z państwami trzecimi na różnych etapach zawierania, jeszcze nieobowiązujące:

Brazylia

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacyjnej Republiki Brazylii w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i innych form przestępczości (przygotowana do podpisania).

Chile

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej (przygotowana do podpisania).

RESTREINT UE

Gruzja

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Gruzji w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i innych form przestępczości (przygotowana do podpisania).

Indonezja

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Indonezji w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, podpisana w Dżakarcie dnia 2 lipca 2005 r. (podpisana).

Iran

Protokół ustaleń zawarty przez Rząd Rzeczypospolitej i Islamską Republikę Iranu w sprawie zwalczania nielegalnego handlu substancjami psychotropowymi i prekursorami, podpisany w Warszawie dnia 23 września 1996 r. (podpisany).

Libia

Umowa w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości (przygotowana do podpisania).

Mongolia

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Mongolii w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i innych form przestępczości (przygotowana do podpisania).

Arabia Saudyjska

Umowa w sprawie współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i innych form przestępczości (przygotowana do podpisania).

Tunezja

Umowa w sprawie bezpieczeństwa, porządku publicznego i zwalczania przestępczości (przygotowana do podpisania).

PROGRAMME OF VISIT

7 February 2006	
TIME	Subject/ Problem
08:15	Collecting of the foreign guests from the hotel and transporting them to the building of Police National Headquarters
08:45-08:55	Reception of the foreign guests in the cabinet of Chief of National Police Headquarters Cabinet
09:00-10:40	Presentation of the evaluation mission program; Presentation of the organisation structures, the range of activity, competence, the mission, vision and strategy of particular law enforcement authorities
10:40-11:00	Coffee break
11:00-12:00	Legal aspects of the co-operation (including information exchange) of Polish Police
12:00-13:30	Lunch break
13:30-15:30	Presentation of the general concept of exchange information system with the exterior subjects, Co-operation with Europol, Interpol and preparation within the frames of SIS
15:30	Transporting of the delegation to the hotel
16:00	Transporting of the delegation to the railway central station (departure to Cracow)
20:00	Arrival in Cracow
21:00	Official dinner

8 February 2006	
08:30	Collecting of the foreign guests from the hotel
09:00-12:00	Visit in Regional Police Headquarters in Cracow
12:00-13:00	Lunch break
13:00-17:00	Sightseeing of Cracow
17:30	Departure from Cracow to Warsaw
20:00	Arrival in Warsaw, transporting of the delegation to the hotel

9 February 2006	
08:30	Collecting of the foreign guests from the hotel and transporting them to the building of ITN & Communication Office of Police National Headquarters
09:00-10:30	Discussing of police data bases staying in the range of competence of Criminal Intelligence Office
10:50-11:20	Discussing of National Centre of Criminal Information data base
11:20-11:45	Transport to Police National Headquarters building
11:50-13:20	Organisation structure and the rules of information exchange between Central Intelligence Office and exterior subjects
13:20-14:00	Lunch break
14:00-16:30	Realisation of the task by particular competent authorities
16:30	Transport of the delegation to the hotel
17:30	Collecting of delegation from the hotel
18:00	Official dinner

RESTREINT UE

10 February 2006	
09:00	Collecting of the foreign guests from the hotel and transporting them to Police National Headquarters building
09:00-10:30	Visiting of service places, where information exchange with Europol is conducted
10:30-12:00	Concluding meeting between the foreign delegation and direction of the particular Police, Frontier Guard, Ministry of the Interior, Customs, Financial Information and Financial Control Departments of Ministry of Finance
12:00-14:00	Lunch break
14:00	Transport of the foreign guests to the hotel or directly to the Okecie Airport

DECLASSIFIED

LIST OF PERSONS MET

Ministry of Finance

Deputy Director of Fiscal Intelligence Department I - Janusz Kobeszko
Advisor to the Ministry of Finance – Jan Delis
Dep. Director of Financial Investigation Department of Ministry of Finance – Artur Kolaczek
Main Specialist of Financial Investigation Department of Ministry of Finance - Elzbieta Frankow-Jaskiewicz
Dep. Director of Custom Service - Andrzej Olenderek
Head of Unit of Custom Service – Mariusz Koter

Ministry of Justice

Prosecutor – Grażyna Stronikowska

Ministry of Interior and Administration

Higher Specialist of Department for International Cooperation - Beata Brodacka
Specialist of Department for International Cooperation – Michal Narojek
Expert of Department for International Cooperation – Tadeusz Owczarski

Border Guard

Head of Analysis, Statistic and Information Unit (Border Department) – Halina Bielinska
Deputy Head Analysis, Statistic and Information Unit (Border Department) - Marcin Samsonowicz-Gorski
Head of Criminal Intelligence Section (Criminal Intelligence and Investigation Department)-Grzegorz Niemiec
Head of Data Protection Section (Bureau for data Protection) – Alicja Ciulkiewicz
Main Specialist in Bureau for International Cooperation- Jacek Bogusz
Higher Specialist in Data Protection Section (Bureau for data Protection) – Mariusz Kijowski
Specialist of ICT Bureau - Jacek Folta

Police National Headquarters

Police Chief Commander – Marek Bienkowski
First Deputy of Police Chief Commander - Ryszard Siewierski
Deputy Police Commander – Jacek Bartminski
Deputy Police Commander – Waldemar Jarczewski
Director of Cabinet Chief of Police Commander – Pawel Suchanek
Director of Criminal Intelligence Bureau – Wiesław Kordas
Director of Bureau for Protection of Information – Zbigniew Krasnodebski
Director of National Centre for Criminal Information – Beata Nowak-Pietrzykowska
Dep. Director of National Centre for Criminal Information – Andrzej Sieklucki
Deputy Director of Central Investigation Bureau – Leszek Korzeb
Deputy Director of Social Communication Bureau –Rafal Wasiak
Deputy Director of Legal Bureau – Jacek Choinski
Deputy Director of Criminal Intelligence Bureau- Kryszttof Krak
Head of Unit for Combating of Terrorist Acts (Central Investigation Bureau) – Dariusz Depatala
Head of Unit for Combating of Drug Organised Crime (Central Investigation Bureau) – Rafal Lysakowski
Head of Unit of International Police Cooperation Development (Cabinet of Police Commander) – Tomasz Safjanski

RESTREINT UE

Head of Unit of International Criminal Information Exchange (Criminal Intelligence Bureau) – Pawel Rutkowski

Head of Criminal Intelligence Unit (Central Investigation Bureau) – Andrzej Łapinski

Advisor in Central Investigation Bureau – Sławomir Sniezko

Expert in Central Investigation Bureau – Andrzej Zabczyński

Expert in Central Investigation Bureau – Jacek Slawinski

Expert in Central Investigation Bureau – Elzbieta Wrobel-Wolinska

Expert in Central Investigation Bureau – Piotr Szczepanski

Expert in Central Investigation Bureau – Tatiana Pek-Odynska

Expert in Criminal Intelligence Bureau – Robert Grzadziel

Expert in Cabinet of Police Commander – Andrzej Sawicki

Expert in Central Investigation Bureau – Anna Prokopowicz-Michnowska

Specialist in Central Investigation Bureau – Anna Syc

Specialist in Central Investigation Bureau – Adam Cieslak

Specialist in Central Investigation Bureau - Ilona Kieres

Specialist in Central Investigation Bureau – Robert Nestorowicz

Specialist in Central Investigation Bureau – Grzegorz Mazurkiewicz

Specialist in Criminal Intelligence Bureau – Ewa Zaczynska

The Higher Police School

Senior lecturer -Anita Szajowska

Police Voivodeship Headquarters in Cracov

Police Commander of Voivodeship – Adam Rapacki

First Deputy Commander of Police Voivodeship – Kazimierz Mruk

Head of Criminal Intelligence Unit – Jan Klima

Head of Criminal Unit – Zbigniew Ostrowski

Head of Unit (Central Investigation Bureau in Cracov) – Jacek Pietras

Head of Unit (Central Investigation Unit in Cracov) – Bartłomiej Adamski

Specialist in Criminal Unit – Pawel Maslowski

LIST OF ABBREVIATIONS/GLOSSARY OF TERMS

ACRONYM ABBREVIATION TERM	ENGLISH TRANSLATION OR EXPLANATION
ASF-STD	Automated Search Facility / Stolen Travel Documents
AWF	(Europol) Analysis Workfile
CBIU	Central database on information from surveillance
CCP	Common Contact Points
CEN	World database of infringements held by WCO
CKSiTA	Convicted and temporary attested persons database
EIS	Europol Information System
ENU	Europol National Unit
ESKS	Penal Treasury Cases database
EUVID	European Vehicle Identification Manual
EWIDA	Information about persons and objects database
FIU	Financial Information Unit
GIFI	General Inspector of Financial Information
IntraKC	Anomalies related to foreign trade database
KCIK	National Centre of Criminal Information
KSIP	National Police Information System
NCIC	National Crime Information Centre
OBOZI	Central database on police informants
OCTA	Organised Crime Threat Assessment
OWNERS	Database on infringements exceeding the equivalence of 10.000 Euro
PESEL	General Electronic Population Census System
SMI	System Information Report
STAY	Information about foreigners
TWC	Declared customs value of imported goods